

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นายพฤติพล นิ่มพร้าว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

332, 58.2

พ.433.1

จ.6

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียน ชั้นช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นายพฤษพล นิ่มพร้าว

17 ม.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547

h 2547105

พดพิพล นิ่มพราว. (2547) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
 เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนัก
 เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 จำนวน 320 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 145 คน และนักเรียนหญิง
 จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถามที่ส่งผลต่อการประหยัค วิเคราะห์ข้อมูล
 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลจากการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(x_8),บุคลิกภาพ (X_9),
 ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}), การใช้เวลาว่าง (X_{11}), สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X_{12}), ลักษณะทาง
 กายภาพ (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1), และระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3),
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) นักเรียนในระดับชั้น ม. 1 (X_4) และ ม. (X_6) รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน
 (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา (X_{12}) และสถานะภาพของผู้ปกครองในทุกสถานภาพ (X_{14} , X_{15} และ X_{16})
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง
 นักเรียนกับบิดามารดา (X_{12}), สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การใช้เวลา
 ว่าง (X_{11}) ซึ่งสามารถพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 ตามลำดับนอกจากนี้ยังมีตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายอีก 2 ตัว ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_9) และอายุ (X_3)
 ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ตัวนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 49
5. สมการพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{y} = .830 + .371X_{12} + .227X_{18} + .194X_{10} + .130X_{11} + .124X_9 + .054X_3$$

5.2 สมการพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$\hat{Z} = .313X_{12} + .270X_{18} + .208X_{10} + .144X_{11} + .131X_9 + .111X_3$$

FACTORS AFFECTING ON SAVING HABIT OF THE THIRD LEVEL, SECONDARY
GRADES 1-3 STUDENTS OF NAWANINTHRACHINUTHIT
SATIRIWITTHAYA PHUTTIHAMONTHOL SCHOOL,
IN KHET TAWEEWATTANA BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MR. PHRUTTIPHOL NIMPRAOW

Presented in Partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot university

October 2004

Phruttiphol Nimpraow. (2004). *Factors affecting on saving habit of the third level, secondary grades 1-3 students of Nawaminthrachinvihit Sattriwiththaya*

Phutthamonthol School, in Khet Taweewatana, Bangkok . Master Project, M.Ed. (Educational Psychology) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Dr. Pasana Chularut

The purposes of this research. were to study factors affecting on saving habit of the third level, secondary grades 1-3 Students of Nawainthrachinuthit Satiriwiththaya Phutthamonthol School, in Khet Taweewatana, Bangkok in academic year 2003. The samples were 320 students ; 145 males and 175 femals, The instruments were factors affecting on Saving habit questionnaires. The data was analysed by the Peason Preoduct Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The Results were as follows :

1. There were significantly positive correclation among 8 factors; female (X_2), academic achievement (X_8) , personality (X_9) future expectation (X_{10}) , period of freedom (X_{11}), interpersonal relationship between student and parent (X_{13}), interpersonal atmosphere (X_{17}), interpersonal relationship between students and peers (X_{18}) and saving habit of students at .01 level.

2. There were significantly negative correlation among 2 factors; males (X_1), class level 2 (X_5) and saving habit of students at .05 level

3. There was no significantly correlation among 8 factors; age (X_3) , class level 1 (X_4) and class level (X_6) , expenses (X_7) economic status of parent (X_{12}), marital status of parent (X_{14} , X_{15} , X_{16}) and saving habit of students.

4. There were factors significantly affecting on saving habit of students at .01 level. These factors affecting on saving habit from the most to the least were interpersonal relationship between students and parent (X_{13}), interpersonal relationship between student and peer (X_{18}), future expectation (X_{10}), period of freedom (X_{11}), personality (X_9) and age (X_3). They could predicted the saving habit of the third level, secondary grades 1-3 students about percentage of 49.60

5. The predicted equation of the saving habit of the third level, secondary grades 1-3 students were as follows :

5.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = -.803 + .371X_{13} + .227X_{18} + .194X_{10} + .130X_{11} + .124X_9 + .054X_3$$

5.2 In term of standard scores were :

$$Z = .313X_{13} + .270X_{18} + .144X_{11} + .131X_9 + .111X_3$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตรสุกกุล)

วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาพร้อมแนวคิดข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขทุกขั้นตอนของการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ ที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายนิพนธ์ นุตพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณครอบครัว สุทธิพิเชฐภักดิ์ ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้จนประสบความสำเร็จในการศึกษานี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ สาขาจิตวิทยาการศึกษาที่คอยให้กำลังใจจนประสบความสำเร็จในการศึกษานี้

คุณค่า ความดีที่เกิดครั้งนี้ ขอมอบให้กับบิดา มารดา บุรพคณาจารย์และผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิทยาการให้กับผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดามารดาที่ให้การสนับสนุนทุนทรัพย์ ที่เป็นกำลังใจให้จนประสบความสำเร็จในการศึกษานี้

พฤติพล นุ่มพรวัว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3
ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียน.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา.....	22
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
ประชากร	29
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
วิธีดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

4(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	51
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	62
ประวัติของผู้ทำสารนิพนธ์.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน	29
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปี และ สถานสมรสของบิดามารดา	45
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย อายุ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต การใช้เวลาว่าง ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา สัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะกายภาพการ ประหยัด	46
4	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	48
5	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise	49
6	สัมประสิทธิ์สหพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	50
7	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ	88
8	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต	89
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามการใช้เวลาว่าง	90
10	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา	91
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน	92
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ...	93
13	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามการประหยัด	94

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
---	-----------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ อย่างไรก็ตามรัฐบาล ได้พยายามที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่การแก้ไขปัญหานั้นจะบรรลุผลสำเร็จขึ้นอยู่กับคุณภาพประชากร (ชุตินาถ รัตนจรณะ 2527:1) ด้วยเหตุนี้ควรพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีคุณลักษณะอย่างหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ คือ การประหยัด ทั้งนี้เพราะการประหยัดเป็นแนวทางสำหรับการสร้างอนาคตให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง (วิจิต อิศระวิริยะกุล 2527:1)

ในสังคมของชนชาติที่เจริญแล้วมีวัฒนธรรมที่ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากคือ การประหยัด เพราะว่าในสังคมของชาตินั้นมีการปลูกฝังการประหยัดให้ประชาชนได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ดังเช่น ชาติอังกฤษ ญี่ปุ่น อิสราเอล ฯลฯ เป็นต้น ชนชาติเหล่านี้ทั่วโลกยอมรับว่าเป็น “อารยชน” เป็นชนชาติที่เจริญแล้ว สังคมของชาติดังกล่าวยึดมั่นในเรื่องการประหยัดอย่างจริงจัง ประชาชนรู้จักใช้จ่ายทรัพย์สินเงินทองของตนอย่างมีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์คุ้มค่า ทำให้สังคมของชาติดังกล่าวมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมั่นคงเป็นปึกแผ่น (สำรอง เฟื่องหนู 2542:1)

สังคมไทยปัจจุบันพบว่า เด็กวัยรุ่นจำนวนมากมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมไปในด้านฟุ่มเฟือย ไม่ประหยัด ไม่อดออม เพราะ ค่านิยมของเด็กวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด เมื่อมีอายุ 12 ปี เป็นต้นไป (ธนพร วัฒนะ วิจารณ์บุญ 2519:45;อ้างอิงจาก Tryon.n.d.:unpagged)

การแก้ปัญหาอย่างหนึ่งก็คือ ต้องแก้ไขการใช้เงินตัว ฟุ่มเฟือย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคจากความฟุ้งเฟ้อ มาสร้างวินัยการใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีสติด้วยการลดการบริโภคที่เกินความจำเป็น และเก็บออมเพื่อความมั่นคงของชีวิต ทั้งนี้เพราะการประหยัดเป็นวิถีทางสำหรับการสร้างอนาคตให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง เป็นคุณธรรมสำหรับบุคคลที่ประสงค์จะสร้างฐานะแก่ตนและครอบครัว (สำรอง เฟื่องหนู 2541:1)

ในวโรกาสฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ 200 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช ทรงพระราชดำริต่อปวงชนชาวไทย พ.ศ. 2525 ในเรื่องของ “คุณธรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อประเทศชาติ 4 ประการ” (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการกลุ่มสมาคมมูลนิธิ.ม.ป.ป. : ก) ดังต่อไปนี้

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
2. การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ ความดีนั้น
3. การอดทน อดกลั้น อดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงหน้าความสัตย์ สุจริตไม่ว่าจะด้วย เหตุผลประการใด
4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละผลประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง.....

(สำนักงานคณะกรรมการชาติ คณะอนุกรรมการกลุ่ม

สมาคมมูลนิธิ.ม.ป.ป. : ก)

คุณธรรมในข้อที่สาม ทรงเน้นถึงการอดออม ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525:911) หมายถึงการประหยัดนั่นเอง แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงหวังให้พสกนิกรของพระองค์เห็นความสำคัญของการประหยัด เป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญมากขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน ดังเช่น คำขวัญวันแม่แห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2540 ที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยความว่า “สอนลูกให้ประหยัด ขจัดวัตถุนิยม ชื่นชมความเป็นไทย”

ในสภาวะที่คนไทยทุกคนต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชีวิตและประเทศชาติอย่างรุนแรงทั้งหน่วยงานของ รัฐและภาคเอกชนได้ช่วยกันรณรงค์ในเรื่องของการประหยัดเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ไม่พบว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น จะช่วยสื่อประชาสัมพันธ์ดังคำขวัญที่ว่า “ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด”(เรณูรัตน์ ประสิทธิ์เกตุ 2542)

ในส่วนของการทวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญของการประหยัด โดยระบุไว้ในหลักสูตรของประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงแก้ไขพุทธศักราช 2533) ส่วนของจุดประสงค์กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ข้อที่ 3 ความว่า “มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญูทดแทนที่ รักการทำงานเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย” (กระทรวงศึกษาธิการ 2533:55)

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนที่ โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล มาเป็นเวลา 1 ปี6 เดือนจากการสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักการประหยัดการใช้จ่ายเงินและสิ่งของเครื่องใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นโดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามนักเรียนจำนวน 300 คน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คนและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “นักเรียนคิดว่า มีปัญหาในการใช้จ่ายอย่างไรบ้าง” พบว่านักเรียนมีปัญหาในการใช้จ่ายเงิน ได้แก่ การใช้จ่ายที่สุรุ่ยสุร่ายจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25 การใช้จ่ายเงินเกินความจำเป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และนักเรียนมีปัญหาในการใช้สิ่งของเครื่องใช้ ได้แก่ ไม่ปิดน้ำและปิดไฟเมื่อใช้เสร็จจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และใช้อุปกรณ์เครื่องเขียนไม่คุ้มค่าจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “นักเรียนคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใด” คำตอบที่นักเรียนตอบได้แก่ การไม่รู้จักรักเงินจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ไม่รู้จักรักการประหยัดจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 และไม่รู้จักรักใช้อุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสม จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล น่าจะมีปัญหาเรื่องการประหยัดดังที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 (2542:667) กล่าวว่าการประหยัดหมายถึง การยับยั้ง ระวังระมัดระวัง เช่น การประหยัดปาก,ประหยัดคำ;ใช้จ่ายแต่พอสมควรแก่ฐานะ ซึ่งการประหยัดมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปลูกฝังและเสริมสร้างการประหยัดแก่เยาวชนที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญต่อไปในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มั่นคง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองใช้เป็น ข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักการประหยัค

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,520 คน เป็นนักเรียนชาย 685 คน และ นักเรียนหญิง 835 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 320 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และนักเรียนหญิง 175 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane.1967: 886-887) ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เป็นชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 อายุ
- 3.1.1.3 ชั้นปี
- 3.1.1.4 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน
- 3.1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.6 บุคลิกภาพ
- 3.1.1.7 ลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.1.8 การใช้เวลาว่าง

3.1.2 ปึงจ้ยด้านครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

3.1.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

3.1.2.3 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

3.1.3 ปึงจ้ยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การประหยัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประหยัด หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในเรื่องของการใช้เงิน และสิ่งของเครื่องใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้จำกัดขอบข่ายการประหยัด ดังนี้

1.1 การประหยัดเงิน หมายถึง การรู้จักใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับเงินที่ได้รับ ได้แก่ ไม่ซื้อของเล่นตามผู้อื่นหรือตามโฆษณา ซื้อของที่มีประโยชน์ และ คำนวณเงิน แบ่งเงินที่ได้รับจากพ่อแม่เก็บออมไว้

1.2 การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์การเรียน น้ำ และไฟ สาธารณสมบัติของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ได้แก่ ใช้ดินสอ ขางลบ ไม้บรรทัดอย่างคุ้มค่า ปิดน้ำและไฟเมื่อใช้เสร็จ ดูแลรักษาสาธารณสมบัติของโรงเรียนนำวัสดุเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์

2. ปึงจ้ยที่ส่งผลต่อการประหยัด หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้านได้แก่ ปึงจ้ยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปึงจ้ยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึงจำนวนปีตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันตามบัตรประชาชน

2.1.3 ชั้นปี ได้แก่

2.1.3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1.3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1.3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.4 รายได้ที่ได้มาจากผู้ปกครองต่อวัน หมายถึง เงินที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครองมาโรงเรียนในแต่ละวัน/สัปดาห์/เดือน

2.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GRADE POINT AVERAGE) ของทุกวิชานับตั้งแต่เริ่มเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

2.1.6 บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการทำวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (JENKINS ACTIVITY SURVEY) ได้แก่

2.1.6.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้าชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวร้าวโกรธง่ายชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลชอบทำงานด้วยความรวดเร็วและไม่ชอบการรอคอย

2.1.6.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบีเป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ยึดมั่น เชื่อมั่น จิตใจเยือกเย็นทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสำคัญในการทำงานไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอคอยได้

2.1.7 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคตและสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสียตลอดจนสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองเพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

2.1.8 การใช้เวลาว่าง หมายถึง การใช้เวลาของนักเรียนนอกเหนือชั่วโมงเรียนที่ระบุไว้ในตารางเรียนประจำหรือพิเศษ ได้แก่การเล่นกีฬา การอ่านหนังสือ การพักผ่อนหย่อนใจในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา หมายถึง รายได้ของบิดามารดาของนักเรียน ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของบิดามารดา รวมกันเป็นรายได้

2.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักเรียน และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อบิดามารดา เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.2.1 พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน ให้กำลังใจและวางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำทั้งในด้านการใช้จ่ายเงินและในด้านอื่นๆ

2.2.2.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อบิดามารดา ได้แก่ แสดงความรักเคารพเชื่อฟัง ช่วยเหลืองานที่บิดามารดามอบหมายให้ทำด้วยความเต็มใจ ยอมรับกฎระเบียบภายในครอบครัว การขอคำแนะนำในการปฏิบัติตนทั้งในด้านการใช้จ่ายเงิน และด้านอื่นๆ

2.2.3 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.3.1 โสด

2.2.3.2 คู่

2.2.3.3 หม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่

2.3 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน หมายถึง สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนสื่ออุปกรณ์การเรียน

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียนมีลักษณะอากาศปลอดโปร่ง ขนาดห้องเรียนกับปริมาณนักเรียนบริเวณของห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน ต่างๆเช่นเสียงและกลิ่น

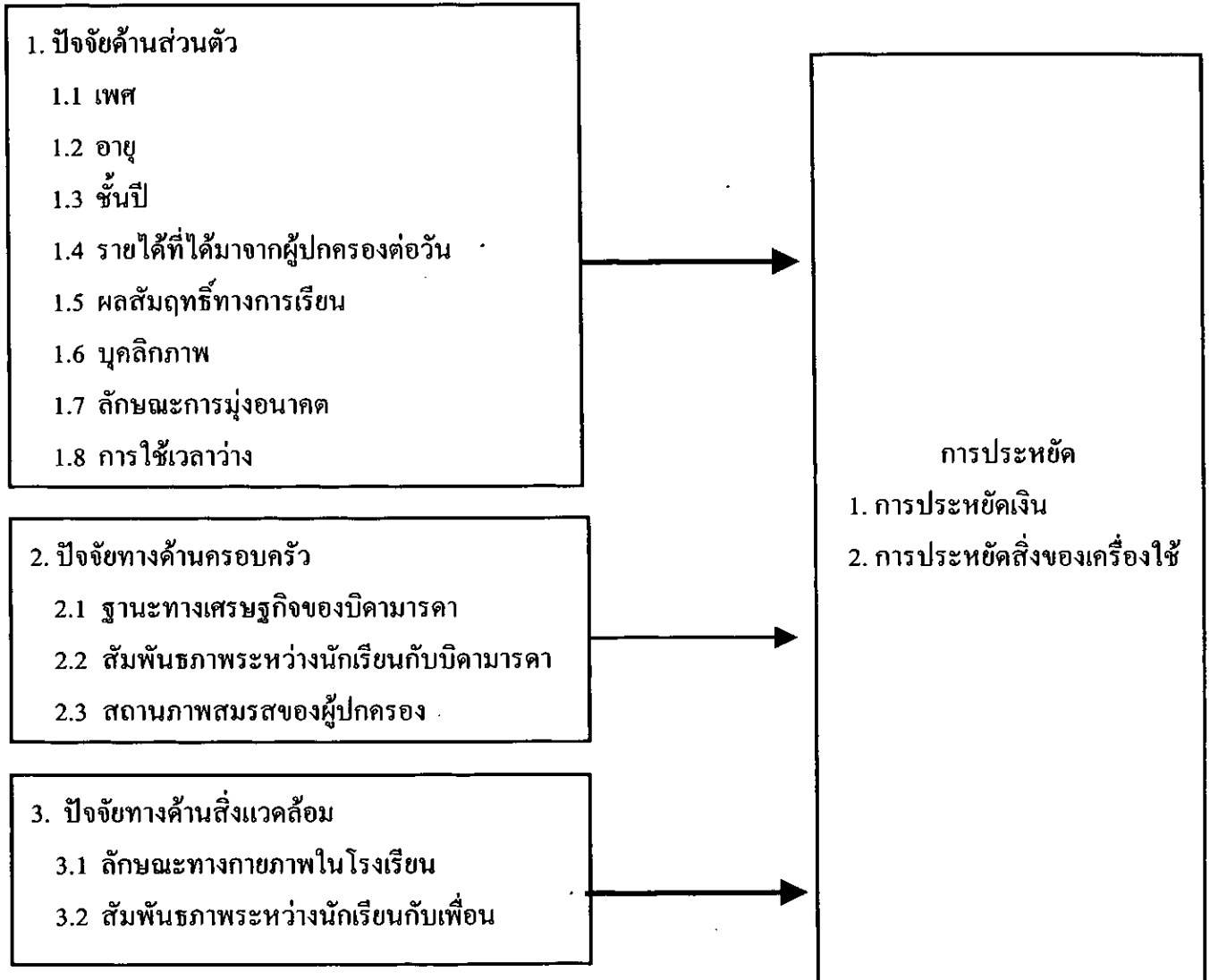
2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียนความทันสมัยคุณภาพการใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน และเพื่อนปฏิบัติต่อกันในด้านส่วนตัว ได้แก่ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความห่วงใย ซึ่งกันและกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน และกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียน

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประหยัค

1.1.1 การประหยัค

1.1.1.1 ความหมายของการประหยัค

การประหยัคเป็นคุณลักษณะสำคัญที่พึงมีในตัวบุคคลและเป็นคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับคนไทย ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันเช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 510) กล่าวถึงการประหยัคว่า หมายถึงยับยั้ง ระมัดระวัง เช่น ประหยัคปาก ประหยัคคำ ใช้จ่ายแต่พอควรแก่ฐานะ

สำรอง เพ็ญหนู (2524:1) กล่าวว่า การประหยัคหมายถึง การรู้จักใช้จ่ายทรัพย์สินหรือทรัพยากรที่พึงสงวนไว้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมถึงการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพฐานะและความเป็นอยู่แห่งตน

แปลก สนธิรักษ์ (2513 : 127) กล่าวถึงการประหยัค โดยใช้คำว่า “มัชยัสถ์” ว่าหมายถึงการประหยัคในการใช้จ่ายปานกลางพอให้ความสุขตามความจำเป็นของชีวิตและมีความหมายตรงข้ามกับความสุรุ่ยสุร่าย ซึ่งหมายถึงใช้อย่างไม่คำนึงถึงหน้าถึงหลังฟุ่มเฟือยตามความพอใจจนลืมนฐานะ และสิ้นว่าเงินทองเป็นของหมดเปลืองเมื่อหมดแล้วก็ทำให้เกิดความลำบากต้องเป็นหนี้เป็นสินคนอื่น

ส่วนหน่วยศึกษานิเทศน์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 2) ได้ให้ความหมายของการประหยัคและการออมว่า หมายถึง การรู้จักออมทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากร ทั้งส่วนตนและสังคมตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะ ความเป็นอยู่ส่วนตนและสังคม

ฉะนั้น จึงสรุปว่า การประหยัคหมายถึง การรู้จักใช้ทรัพย์สิน เวลา และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

✓ 1.1.1.2 ประเภทของการประหยัด

เมื่อพิจารณาในเรื่องประเภทของการประหยัดได้มีการแบ่งไว้ตามปริบท ซึ่งมีพื้นฐาน แตกต่างกัน เช่น กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 70-71) กล่าวถึงหลักการปฏิบัติเพื่อการประหยัดตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้ทรัพย์ ควรใช้เฉพาะเพื่อเกิดประโยชน์ตามควรแก่เหตุลำดับ ได้แก่
 - 1.1 ใช้จ่ายเพื่อเลี้ยงตนเอง เลี้ยงมารดา บิดา บุตร ภรรยา และบริวารให้เป็นสุข
 - 1.2 ใช้เลี้ยงเพื่อนฝูงตามสมควร
 - 1.3 บำบัดอันตรายที่เกิดจากเหตุต่าง ๆ เช่น เจ็บไข้ มีภัยพิบัติ
 - 1.4 บริจาคเพื่อการสงเคราะห์ เช่น สงเคราะห์ญาติ ต้อนรับแขก ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตาย เสียภาษีให้แก่รัฐ สงเคราะห์แก่สมณะชีพราหมณ์
- ✓ 2. รู้จักดำรงวงศ์ตระกูลคือ
 - 2.1 ต้องแสวงหาวัตถุที่หาย
 - 2.2 ซ่อมแซมสิ่งของที่ชำรุด
 - 2.3 รู้จักประมาณในการบริจาค
 - 2.4 ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวต้องเป็นผู้มีศีลธรรม
- ✓ 3. รู้จักรักษาทรัพย์ให้มีส่วนพอกพูน เพื่อเป็นการสร้างหลักฐาน ทำให้มีความเป็นอยู่สุขสบายไม่เป็นหนี้ และสามารถประกอบกิจการได้อย่างสะดวก

ตำรอง เพิ่งหนู (2524 : 2-4) แบ่งการประหยัดออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ประหยัดทรัพย์หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่หรือที่หาได้ในทางที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัวอย่างแท้จริงตามความ จำเป็น
2. การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักคุณค่าของเวลาและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และและสังคมให้มากที่สุด โดยไม่ปล่อยให้เวลาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์
3. การประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การรู้จักประเมินคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ดิน น้ำ อากาศ แร่ธาตุ ต้นไม้ ฯลฯ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติโดยสามารถใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อตนเองและสังคม

✓ ส่วนหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 3,42,84) ซึ่งรับผิดชอบดูแลการจัดการในเรื่องการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนได้แบ่งประเภทของการประหยัดไว้ดังนี้

1. การประหยัดเวลา หมายถึง การรู้จักใช้เวลาว่างของตนและใช้ให้เกิดประโยชน์ คุ้มค่าที่สุด เช่น การใช้เวลาเดินทางไปโรงเรียน เดินทางกลับบ้าน ใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียน ทำแบบฝึกหัด ทบทวนบทเรียน ควบความรู้เพิ่มเติม ใช้เวลาในการทำธุรกิจส่วนตัว ใช้เวลาในการนอน การทำงานอดิเรก ช่วยเหลืองานบ้าน ชุมชนสังคม
- ✓ 2. การประหยัดเงิน หมายถึง การรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด เหมาะกับรายรับ มีการเก็บออม ยังยั้งความต้องการของตน อันมีผลทำให้เงินอยู่ในขอบเขตที่พอตระหนี่ถี่เหนียว

3. การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ หมายถึง การรู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเองและส่วนรวมให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด รักษาซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ให้ใช้งานได้อยู่เสมอ ไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นด้วยความเคยชิน หรือความสะดวกสบายของตน เช่น ประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา ของส่วนรวม เป็นต้น

แม้ว่าการแบ่งจะแตกต่างกันอยู่บ้าง แต่โดยภาพรวมหรือหลักการใหญ่แล้ว พอสรุปได้ว่า การประหยัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 1) การประหยัดทรัพย์สิน 2) การประหยัดเวลา 3) การประหยัดทรัพยากรและสิ่งของเครื่องใช้

ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งการประหยัดเป็น 2 ประเภทคือ 1) การประหยัดเงิน 2) การประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ เพราะเป็นปัญหาที่พบมากในกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1.3 แนวทางในการพัฒนาการประหยัด

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ม.ป.ป. : 50-51) เสนอแนวในการพัฒนาการประหยัดเวลาว่า บุคคลควรปฏิบัติดังนี้

1. มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย
2. มีความพอดีในการบริโภค ละเว้นการฟุ้งเฟ้อที่เกินความสามารถ
3. ใช้ทรัพยากรและเวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
4. คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนจ่าย และใช้เท่าที่จำเป็น
5. ไม่ใช้สุรุ่ยสุร่าย ฟุ่มเฟือย ตระหนี่ถี่เหนียวจนเกินไป
6. จัดงานและพิธีต่าง ๆ โดยใช้เท่าที่จำเป็น
7. เพิ่มพูนทรัพย์สินด้วยการเก็บและนำไปใช้ในทางที่เกิดประโยชน์
8. รู้จักใช้ ดูแลรักษา และบูรณทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและของส่วนรวม
9. วางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีสัดส่วนและออมไว้บ้างตามสมควร

ส่วนสำรอง เพ็ญหนู (2524 : 2-4) เสนอแนวทางในการพัฒนาการประหยัดว่าบุคคลสามารถกระทำได้ดังนี้

นี้

1. การประหยัดทรัพย์สิน
 - 1.1 แบ่งทรัพย์สินออกเป็นสัดส่วน ใช้จ่ายตามสัดส่วนให้พอดี
 - 1.2 เลือกซื้อหาสิ่งของหรือเครื่องใช้ตามควรแก่ฐานะ
 - 1.3 งดใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ
 - 1.4 ไม่เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่รุ่มต่าง ๆ
 - 1.5 ละทิ้งค่านิยมไม่ดี เช่น ใช้ของราคาแพง ๆ การนิยมใช้ของต่างประเทศและของใช้ฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

2. การประหยัดเวลา

- 2.1 รู้จักแบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วนและใช้เวลาให้ถูกทาง
- 2.2 พยายามใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
- 2.3 ไม่ทำให้คนอื่นเสียเวลาเพราะตนเองเป็นสาเหตุ เช่น ผิดนัด

2. การประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ

- 2.1 ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า
- 2.2 ใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็นอย่างคุ้มค่า
- 2.3 ไม่ทำลายทรัพยากรให้เสียหายหรือเสื่อมคุณค่าโดยไม่มีเหตุผลอันควร
- 2.4 ต้องถือว่าทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความค่าต่อสังคม และเป็นของส่วนรวมการทำลายทรัพยากร ถือว่าเป็นการทำลายทรัพย์สินของสังคม
- 2.5 ควรหาทางเพิ่มหรือสร้างทรัพยากรขึ้นทดแทนส่วนที่ต้องเสียหายหรือถูกทำลาย

แนวทางในการพัฒนาการประหยัดนั้น พอสรุปได้ว่าบุคคลจะต้องรู้จักการออมทรัพย์เงิน เวลาทรัพยากร ทั้งส่วนตนและสังคมตามความจำเป็น ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด รวมทั้งการรู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ส่วนตนและสังคม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดของนักเรียน

1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด

ปิ่นสุวรรณ เสงี่ยมานนท์ (2526 : 126-128) ได้ศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยม พื้นฐาน เรื่องการประหยัดและการออม การมีระเบียบวินัย การเคารพกฎหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มตัวอย่างจาก 12 โรงเรียนจำนวน 400 คน ผล ปรากฏว่า ค่านิยมพื้นฐานดังกล่าวของนักเรียนอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ยกเว้นการใช้เวลาว่างในการหาความรู้และรายได้การรับบริการตามลำดับก่อนหลัง การละเว้นการใช้สิทธิอยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนหญิงมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมด้านการประหยัดและการออม การมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างกันในค่านิยมด้านการมีระเบียบวินัย และการเคารพกฎหมาย เมื่อจำแนกตามระดับเศรษฐกิจ นักเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมด้านการประหยัดและการออม การมีระเบียบวินัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศกับฐานะทางเศรษฐกิจไม่มีผลร่วมกันต่อระดับความคิดรวบยอดกับค่านิยมด้านการประหยัดและอดออม การระเบียบวินัยและการเคารพกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชูตินาถ รัตนจรณะ (2527 : 59) ได้ศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูภาคกลางโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นที่ 1-4 ในวิทยาลัยครูภาคกลาง 5 วิทยาลัย จำนวน 780 คน ผลปรากฏว่านักศึกษาจากวิทยาลัยครู ภาคกลาง โดยส่วนรวมมีค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย ยกเว้นค่านิยมด้านการประหยัดและการออมอยู่ในระดับปานกลางและต่ำกว่าค่านิยมอื่น ๆ ทุกด้าน นักศึกษาหญิงมีค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ สูงกว่านักศึกษาชายทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมี ค่านิยมในการประหยัดและการออมไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีระดับชั้นสูงมีค่านิยม

พื้นฐาน 4 ประการแตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการประหยัและการออมไม่แตกต่างกัน

วิชิต อิศระวิริยะกุล (2527: 76 – 78) ได้ทดลองสอนการประหยัแก่เด็กที่มีระดับการพัฒนาทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่ายจากเด็กที่ได้รับการทดสอบด้วย เครื่องมือวัดขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาตามแนวคิดเพียเจต์ที่เป็น 3 ชั้น คือ ขั้นก้าวไปสู่ขั้นรูปธรรม ขั้นนามธรรม และขั้นก้าวไปสู่นามธรรมชั้นละ 30 คน จากนั้นได้สุ่มเด็กในแต่ละชั้นพัฒนาการทางสติปัญญาดังกล่าวเข้ากลุ่ม 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน กลุ่มทั้งสามได้แก่ กลุ่มที่สอนโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มที่สอนแบบธรรมดา และกลุ่มควบคุม ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีทั้ง 3 ชั้นการพัฒนาการทางสติปัญญาชั้นละ 10 คน รวมเป็น 90 คน ทำการสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการประหยัก่อนการทดลอง หลังจากนั้นอีก 2 สัปดาห์ ได้ทดลองสอนโดยใช้เวลา 2 วัน และทดสอบทันทีเมื่อสิ้นสุดการสอน หลังจากนั้นอีก 2 สัปดาห์ ได้ทดสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบความ คงทนของการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มที่สอนโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการประหยัไม่แตกต่างจากกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ แตกต่างกันในเรื่องทัศนคติต่อการประหยัอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเด็กที่มีชั้นพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน มีการรับรู้คุณธรรมเรื่องการประหยัไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มที่สอนโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์มีความคงทนของการเรียนรู้มากกว่าวิธีสอนแบบธรรมดา

สรินยา ชัยเพียรเจริญกิจ (2530 : 42) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน สุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คนกลุ่มทดลองใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติหลังการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการประหยัสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีการประหยัสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คมคาย ชีโนคม (2534 : 56-60) ศึกษาผลการใช้แม่แบบที่มีพฤติกรรมการประหยัของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 คน สุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 24 คน กลุ่มทดลองใช้เทคนิคแม่แบบกลุ่มควบคุมใช้การสอนปกติ หลังการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการประหยัสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการประหยัสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พวงพยอม ชิดทอง (2535 : 39) ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการประหยัของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน สุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ หลังการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการประหยัสูงขึ้นกว่าการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระพีพรรณ อักษรวิวัฒน์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษารายบุคคล และเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการประหยัของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก

กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม จำนวน 8 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม จำนวน 8 คน หลังจากการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีการประหยัคสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ได้ข้อสรุปว่า การประหยัคสามารถพัฒนาได้โดยใช้เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ เทคนิคแม่แบบ สถานการณ์จำลองและการให้คำปรึกษา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศ

วดี เขียวอุไร (2509 : 14) กล่าวว่าตามปกติเด็กวัยรุ่นชายและหญิงนั้นมีพัฒนาการที่แตกต่างกันและเป็นระยะที่เด็กชายและเด็กหญิงเกิดปัญหาและความรู้สึกรุนแรงยิ่งคิด อุดมคติที่ต่างกัน ตัวแปรเพศจึงมีความสำคัญมากในการศึกษาค้นคว้า

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง

ความหมายของรายได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2536 : 15) ให้ความหมายรายได้คือ การที่กิจการได้รับทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือหนี้สินลดลง อันเนื่องมาจากการขายสินค้า หรือบริการหรือได้มาจากผลตอบแทนอื่น ๆ

มานิต มานิตเจริญ (2538 : 805) นิยามรายได้หมายถึง ผลประโยชน์หรือเงินทองที่ได้รับ

พะยอม สิงห์แสน (2540 : 3-1) กล่าวว่า รายได้เป็น สินทรัพย์ที่ได้รับจากลูกค้าในรูปของเงินสด ลูกหนี้ หรือสินทรัพย์อื่นอันเป็นผลเนื่องมาจากการขายสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้า หรือจากเงินลงทุน

ประมวลรัชฎาภกร (เพิ่มบุญ แก้วเขียวและอรรธม พจนานุกรม 2542 : 61) ให้ความหมายของเงินว่ารวมตลอดถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับ ซึ่งอาจคำนวณได้เป็นเงิน รวมทั้งเงินค่าภาษีอากรที่ผู้อื่นจ่ายหรือออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่างๆ และเครดิตภาษีด้วย

พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ธีระพล อรุณะกสิกร และคณะ 2539 : 9) ให้ความหมายของค่าจ้างในมาตรา 5 ว่าเป็น เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายรวมถึงเงินที่นายจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลา ซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย

สรุปจากการศึกษาค้นคว้ารายได้ของผู้ปกครองก็คือรายได้รวมทั้งพ่อแม่ หรือผู้ปกครองนักเรียนได้รับเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งรวมทั้งรายได้ที่เป็นเงิน และทรัพย์สินที่คำนวณเป็นเงินได้

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฮาวิกเอิร์ท (Havingurst.1963:506) กล่าวว่า ปัจจุบันนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ สนใจองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยอมรับว่าการที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้

หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะสำเร็จการเรียนได้ดีเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา

แมดด็อกซ์ (Maddox.1963:9) ได้ศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลนั้น ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2511 : 137) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะของความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน พฤติกรรมรวมทั้งประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยอาศัยการฝึกอบรมหรือการสอน

นิภา เมธาวิชัย (2536:9) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน เป็นตัวแสดงผลหรือกลุ่มของผู้เรียนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามความรู้ความสามารถของเป็นระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง การแสดงถึงคุณลักษณะของความสามารถของบุคคลถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน โดยแบ่งความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch.1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือ ตัวเราทั้งตัวหรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระแงที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

ออลพอร์ท (Allport.1967:28) อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระแงที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

ฟรีดแมนและโรสแมน (Friedman and Roseman.1974 : 164) สรุปลักษณะของ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคลิกภาพเร่ร้อนชอบแข่งขันก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกวุ่นวายเวลาผ่านไปรวดเร็วมีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้อะไรกับการทำงานล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบบี (Type B Behavior Pattern personality) หมายถึงบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลายไม่เร่ร้อน ก้าวร้าวมีลักษณะเรื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน และไม่ชอบการทำงานในเวลาเร่งด่วน

ศรีเรือน แก้วสังวาลย์ (2536:5) ให้ความหมายของบุคลิกภาพคือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาทการ แต่งตัว วิธีการพูดจา การนั่ง การยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจปรัชญาชีวิต

สายสุริ จุติกุล (2511:8) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึงส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ส่วนต่างนั้นได้แก่อุปนิสัยใจคอ ความสนใจ ทักษะคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จักเป็นลักษณะสำคัญของแต่ละบุคคล

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าบุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการมุ่งอนาคต

มิสเชล (Mischel, 1974:287) ให้ความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นผลสำคัญของผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นอนาคต มีความต้องการได้รับผลดีกว่าหรือมากกว่าผลที่ได้รับในปัจจุบันจึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติเป็น ขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการตามแผนนี้เป็นระยะเวลานานกว่าจะบรรลุผลหรือต้องทำเป็นจำนวนหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ ละเว้นการกระทำบางอย่างระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลที่ต้องการ

แลมม ชมิคท์ และทรมอสตอฟ (Lamm, Schmidt and Trommsdorff, 1976:317) ให้คำจำกัดความของลักษณะการมุ่งอนาคตโดยประมวลความคิดเห็นของนักจิตวิทยาหลายท่านว่า หมายถึงความสามารถทางปัญญาของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การคาดคะเนฐานะได้เหมาะสม และความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตรงกับปัญหาทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต และการมุ่งอนาคตยังมีสาเหตุหรือมีความสำคัญกับความสามารถใน การอดได้ รอได้ ต่อรางวัลที่ล่อใจเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ควงเคื่อน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจนิก (2520:35) ให้ความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้ รอได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การรับรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต แทนการได้รางวัลเล็กน้อยซึ่งได้ในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบัน และอาจถือว่าเป็นลักษณะ บุคลิกภาพของบุคคลได้

จรรยา สุวรรณชาติ (2531:48) กล่าวถึงลักษณะการมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกล จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปสู่บุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยและถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

จากความหมายของลักษณะการมุ่งอนาคตข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าลักษณะการมุ่งอนาคตหมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ ความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตรงกับปัญหาทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต มีการดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามที่ได้วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต เป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามที่ต้องการ อาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง

วิสคอฟ (Weiskopf, 1975 :3) กล่าวถึงเวลาว่าง (Leisure) โดยทั่วไปหมายถึง เวลาอันอิสระ ของบุคคล หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็นและว่างจากงานประจำเวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวอย่างสมบูรณ์หลังจาก

เสร็จสิ้นงานประจำและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในช่วงเวลาอิสระที่บุคคลสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพอใจและก่อประโยชน์แก่สังคม

เพลโต (Plato.1978 :3) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ 3 ประการคือ 1. เวลาว่างเป็นเวลาที่เหลืออยู่ 2. เวลาว่างเป็นเวลาอิสระจากกิจกรรมอื่น ๆ 3. เวลาว่างเป็นเวลาที่เป็นตัวของตัวเองหรือความเป็นอิสระจากสภาพจิตใจที่จ้องอยู่กับการงานหรือสิ่งต่าง ๆ

สมบัติ กาญจนกิจ (2535:28-29) กล่าวถึงความหมายของเวลาว่างว่าทางภาษาลาติน คือ *Lirere* แปลว่าได้รับอนุญาตอิสระจากการงานหรือหน้าที่ นอกเหนือจากการงานประจำมีอิสระที่จำกระทำอะไรตามใจปรารถนา เวลาว่างมีแนวคิด 5 ความหมายคือ

- 2.1.6.1 ทักษะของเวลาว่างแบบดั้งเดิม เวลาว่างคือ เวลาไม่ทำงาน เวลาว่างคือหน้าที่ของสังคมชนชั้น
- 2.1.6.2 เวลาว่างคือกิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง
- 2.1.6.3 เวลาว่างคือ เวลาอิสระ
- 2.1.6.4 เวลาว่างคือวิถีชีวิต หรือสภาพที่เกิดขึ้นที่ต้องการให้บุคคลประสบความสำเร็จที่เขาต้องการจะทำได้

จากความหมายของการใช้เวลาว่างข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การใช้เวลาว่าง หมายถึงเวลาอันอิสระของบุคคลหลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็นและว่างจากการงานประจำหรือหน้าที่นอกเหนือจากการงานประจำ

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สุพัตรา สุภาพ (2521 : 50) กล่าวถึงสภาพเด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก กล่าวคือ บิดามารดาหย่าร้างแยกกันอยู่ หรือบิดามีภรรยาหลายคน ซึ่งบุตรของภรรยาแต่ละคนได้รับความรักไม่เท่ากัน จะทำให้เด็กขาดความสุข เกิดการเบียดเบียนบ้าน คิดว่าตนไม่เป็นที่ปรารถนาของครอบครัว จึงกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในที่สุด เช่น ประพฤติผิดกฎของโรงเรียน ไม่สนใจการเรียนเล่นการพนันหรือขโมยของผู้อื่น (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันเอม 2529 : 166)

รุจ วรังษี (2515 : 39) กล่าวถึงอิทธิพลที่ครอบครัวมีต่อเด็กว่า บิดามารดา และผู้ปกครองนับว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและคลุกคลีอยู่กับเด็กเป็นประจำระยะเวลาที่ยาวนานกว่าคนอื่น ๆ เป็นผู้ที่มิอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในด้านความประพฤติและการดำเนินชีวิต และสาเหตุที่ทำให้เยาวชนประพฤติเป็นคนเกเรที่เกิดจากครอบครัวและผู้ปกครองนั้น ได้แก่ การแตกแยก หรือหย่าร้างในครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ ไม่ควบคุมดูแลโทษเด็ก ขาดความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาในการอบรมเด็ก มีปัญหาทางเศรษฐกิจและครอบครัว ไม่สนับสนุนให้เด็กเรียนหนังสือ

ขบาภรณ์ ช่อรุ่งโรจน์ (2529 : 122 132) กล่าวว่า ผลกระทบของการที่ครอบครัวแตกแยกไว้ดังนี้

1. มีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก
2. การปรับและพฤติกรรมทางเพศของเด็ก มักมีปัญหาเพราะขาดรูปแบบที่จะเลียนแบบ
3. เด็กเกิดปมด้อยเมื่อออกไปติดต่อสังคมภายนอก
4. เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยก เมื่อแต่งงานมีแนวโน้มว่าจะเกิดครอบครัวแตกแยกด้วย

และจิตรา วสุวณิช (2524 : 31 – 34) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ดังนี้

1. ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน การหย่าร้างกันของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาการทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าเหวไม่มั่นใจในตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจจะเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายก็อาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่นไปก็มี นอกจากนี้แล้วจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริงทั้งนี้เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง

2. ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกันจะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันแล้วจะดีกันได้ อาจพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็กโดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สวดจะทานทนได้ และบ่อยครั้งที่เด็กเล็กมักจะคิดว่าตนเองคือสาเหตุการของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจจะทำตัวเป็นกลางในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะต้องเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกนี้อาจจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนานิสัยและความรู้สึกในเรื่องเพศได้ การโจมตีกันให้ลูกฟังของพ่อแม่จะพัฒนานิสัยการเป็นคนที่ชอบหาเรื่องกับผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่แข่งของตน ทำทุกวิถีทางเพื่อชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นคน โรคประสาทได้

3. ครอบครัวที่มีพ่อคนเดียวหรือแม่คนเดียว มีผลทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาได้โดยไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ความเศร้าโศกเสียใจของสามีภรรยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการที่จะต้องปรับตัวของคู่สมรส และส่งผลกระทบต่อเด็กได้ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า กรณีที่ครอบครัวแตกแยกกัน พ่อแม่หย่าร้างกันเป็นอิทธิพลทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นกับตัวเด็ก เช่น ความเกร การประพฤติดิกลักษณะต่างๆ การพัฒนาการต่าง ๆ ที่เด็กได้รับมาในทางที่ผิด หรือไม่มีแบบอย่างให้เลียนแบบก็จะทำให้ได้รับการพัฒนาการสิ่งที่เด็กเห็นนั้นไม่ดี

2.1.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

เปอร์รี่ และคนอื่น ๆ (ธีระพร อุวรรณ 2539 : 261-262 ; อ้างอิงจาก Perry and others. 1975) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อ พฤติกรรมการควบคุมตัวเองของเด็กวัยรุ่น เด็กซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำมักคุ้นเคยและให้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์ของสังคมในชีวิตประจำวันเสมอจึงมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามแบบอย่าง และมักจะพบว่าเด็กที่อยู่ในสังคมที่ เสื่อมโทรม หรือชุมชนแออัด มักเป็นเด็กที่ขาดความควบคุมตนเอง และมีแนวโน้มที่เป็นเด็กเกรและมีปัญหาต่อสังคม ส่วนเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ตัวแปรที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของเด็กขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของบิดามารดา

วัตสันและลินด์เกรน (Watson and Lindgren. 1973 : 326 – 327) ศึกษาพบว่าพ่อแม่ผู้ใช้แรงงาน มีฐานะความเป็นอยู่ค่อนข้างต่ำจะเน้นให้ลูกเชื่อฟัง ใช้อำนาจบังคับตามคำสั่งมีการลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด ในขณะที่พ่อแม่ชนชั้นกลางจะเน้นการอบรมลูกในเรื่องความเป็นอิสระความสามารถซึ่งตนเองได้ การมีเหตุผลและการมีทักษะทางสังคม นอกจากนี้ในสถานการณ์แก้ปัญหา แม้ที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำจะแก้ปัญหาให้กับตัวเอง ส่วนแม่ชนชั้นกลางจะมีการ ชมเชยและสนับสนุนทำให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเองสำหรับพ่อแม่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงหรือรายได้ดี โดยทั่วไปมักจะมีความรู้ความเข้าใจในการที่จะอบรมสั่งสอนบุตร มีการ

ตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษา และมีการตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมบุตรให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

เรดริค (Redlich.1978 : 2299 – 230) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่โรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำร้อยละ 78 และสปริงเกอร์ (Springer. 1958 321 328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของครอบครัวกล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดีและมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง

สุภา มาลากุล (2518:38) ศึกษาด้านจิตแพทย์ยืนยันว่า ถ้าเด็กหัวโหย ออกอยาก รุนแรง จะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ระแวงผู้อื่น มองคนอย่างไม่เป็นมิตร ไม่ไว้วางใจใคร ก่อให้เกิดความแปรปรวนทางจิต ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัฒนา บุญญนิตย์ (2515:128) แสดงถึงสถิติการวิจัยไว้ว่า ในครอบครัวที่มีบุตรเกินกว่า 4 คน ปรากฏว่าบุตรที่เกิดขึ้นคนหลัง ๆ มีแนวโน้มจะเป็นโรคจิตโรคประสาทมากกว่าพวกแรก เนื่องจากเศรษฐกิจที่ทำให้เลี้ยงดูบกพร่อง

อัมพร โอตระกูล (2521 : 144 – 155) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวที่มีผลต่อสุขภาพจิตพบว่า ผู้ที่มีปัญหาการปรับตัวมักมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และต่ำเสียเป็นส่วนใหญ่

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้นสรุปว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา มีผลต่อการดำรงชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีปัญหาการดำรงชีวิต สาเหตุหนึ่งจากทางเศรษฐกิจของบิดามารดาที่แตกต่างกัน

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

ครอบครัวในทางความหมายจิตวิทยาหมายถึง สถาบันสังคมแห่งแรกที่มีมนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเพื่อเป็นตัวแทนของสถาบัน สังคมภายนอกจะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ ให้กับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว (พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุษย์ 2530 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับโคแมนและแฮมแมน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 . 176 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hanmmen. 1974 : 312 *The Journal of Experimental Education*) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับและการยกย่องเด็ก บรรยากาศในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตรธิดาด้วยความเหมาะสมสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้น ๆ

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

ประดินันท์ อุปรนัย (2523 : 123-137) กล่าวถึงองค์ประกอบบรรยากาศใน ชั้นเรียนว่า

1. บุคลิกภาพบางประการของครู มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รูปร่างหน้าตา และการแต่งกาย มีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด อารมณ์ขันและบทบาทในฐานะผู้นำของครู มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างมาก

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนและต่อนักเรียน เป็นผู้ที่มีมองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างบรรยากาศ

ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติในทางตรงข้าม ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน มักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมให้มาก จะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุข กระตือรือร้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเองก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย

4. ครูรู้จักใช้การเสริมแรงที่เหมาะสม จะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจัง เหมาะกับสภาพการณ์ ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะกับพฤติกรรมที่ดีที่สุด แต่ควรใช้กับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และผู้สอนในแง่ของปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

2. ปฏิสัมพันธ์ตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การได้วาทิ การรายงาน ผู้เรียนจะช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ตอบสนองระหว่างกัน ผักการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้นลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้ จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน

4. ปฏิสัมพันธ์ตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ บริเวณ ความงาม ความปลอดภัย โปร่งจากกลิ่นควัน และเสียงรบกวน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่นๆ (2528 : 83-87) กล่าวว่า

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as a Person) คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขันความกดดัน อคติเอารัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนองการปฏิบัติด้านความรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยมการแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้ และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยส่วนที่มีความสำคัญคือ ผู้สอน ผู้เรียนและการปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะเป็นผู้สร้างบรรยากาศการเรียน

การสอนให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม และองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล กล่าวคือความสามารถที่แตกต่างของบุคคล

2.1.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

บาสกิน (Baskin, 1968 : 307) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวและพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ เพื่อนช่วยให้มีความรู้สึกเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น และมีประสบการณ์ในการปะทะสังสรรค์ในสังคม

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 : 112-113) กล่าวถึงประโยชน์ของเพื่อนวัยรุ่นว่า

1. ช่วยให้ผู้วัยรุ่นมีสิ่งยึดเหนี่ยว ไม่เกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งให้เหงาเหว่กันไป
2. ช่วยให้ผู้วัยรุ่นมีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อเป็นบทเรียนในวัยผู้ใหญ่
3. ช่วยให้ผู้วัยรุ่นลดความเพ้อฝัน การปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่าง ๆ

ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความฝันต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าตนต้องการจะได้รับความสุข ความสำเร็จ ซึ่งเป็นการวาดภาพของตนเองในอุดมคติ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุยไม่มีเวลาว่างที่จะเพ้อฝัน

4. ช่วยให้ผู้วัยรุ่นลดความเครียดหรือความกดดันได้ ความกังวลหรือจิตใจของผู้วัยรุ่นมีมาก ปัญหาบางปัญหาสามารถที่จะบอกเล่าให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบได้ บางปัญหาไม่สามารถที่จะบอกเล่าให้ทราบได้ การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นได้ปรับทุกข์กับผู้ที่มิมีปัญหาเช่นเดียวกัน ช่วยทำให้เกิดความสบายใจได้

5. ช่วยให้ผู้วัยรุ่นเกิดความคิดในเรื่องการเสียสละ การเห็นแก่ส่วนรวมการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้วัยรุ่นได้เรียนรู้ในเรื่องการอยู่ร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความอดทน อดกลั้น-มีหลักเกณฑ์ในการทำงานที่เป็นแบบแผนและช่วยให้วัยรุ่นวางตัวได้อย่างเหมาะสมในสังคม

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524 : 12) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนเอาไว้ 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ คือ ความสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เป็นการตัดสินใจพิจารณาใดๆ อาศัยความรู้สึก อารมณ์ เช่น การบันเทิง การเลื่องสังสรรค์ การเชิรร์กีฬา เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา ตั้งอยู่บนเหตุผลและหลักการ อาศัยความรู้ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน ระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่ใฝ่หาความรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตัดสินใจพิจารณาปัญหาใด ๆ ก็อาศัยเหตุผลและหลักการ และความรู้เป็นหลัก ผู้มีเหตุผลที่ดีกว่าย่อมถูกต้อง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ได้แก่ การอภิปราย พุดคุย ถกเถียง ประชุมหรือสัมมนากันในเรื่องของวิชาความรู้ พบว่าลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดในประการณ์ของนักศึกษา ลักษณะของนักศึกษาที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัครสมานสามัคคีของกลุ่ม

วิจิตร อาวะกุล (2537 : 65 – 69) กล่าวว่า วิธีปฏิบัติให้เพื่อนรักใคร่เห็นอกเห็นใจควรปฏิบัติดังนี้

1. เปิดฉากทักทายติดต่อกัน
2. มีความจริงใจต่อเพื่อน

3. หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน
4. อย่าขัดท้อความผิดให้เพื่อน
3. ยกย่องชมเชยเพื่อนในสิ่งที่สมควร
4. ให้ความร่วมมือในกิจการของเพื่อนด้วยความเต็มใจเสมอ
5. ให้เพื่อนได้ทราบในเรื่องที่เขารับผิดชอบ หรือเกี่ยวข้อง
6. ฟังความเห็นของเพื่อน ๆ บ้าง
7. หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน
8. ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย
9. ใจกว้างและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนฝูง
10. ออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้างตามสมควร
11. ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเพื่อนในยามทุกข์ร้อน

กัณยา สุวรรณแสง (2533 : 61 - 65) และปราณี พรหมวิเชียร (2534 : 76 – 78) กล่าวถึงแนวทางในการปฏิบัติตนกับเพื่อนดังนี้

1. แสดงกริยาอímเข้มแข็งมใส เพราะรอยอímเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุด แต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การ ไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วย ก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่างจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา
6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน
7. รู้จักระงับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้น หากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นมา นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน
8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่าน ไม่ว่าบุคคลใดก็ตาม ไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาดำลง
9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าปกติ น้ำเสียงเรียบ คังชัดเจน มองสบสายตากับเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้ทราบความรู้สึกที่แท้จริง
10. จดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อน แสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การปฏิบัติตนกับเพื่อนนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในวัยรุ่น เพราะตัววัยรุ่นปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดมีสัมพันธภาพที่ดีดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ดังนั้น แนวทางความประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมกับเพื่อนคือ มีกิริยาอ้อมแอ้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม มีความจริงใจ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีทัศนคติและความรู้สึกที่ดีกับหมู่คณะ มีความเป็นอิสระในการเสนอความคิดเห็น แต่ถ้าหากว่าวัยรุ่นคนใด ประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้น มีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ไม่ดี เข้ากับกลุ่มไม่ได้ ไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศ

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรเจอร์ (Rogers, 1960 : 3163) ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูรัฐแอปพาเลเชีย (Appalachian State Teacher College) โดยการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่าได้ปัญหาจากการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 จำนวน 306 ปัญหา ครั้งที่ 2 จำนวน 281 ปัญหา และครั้งที่ 3 จำนวน 173 ปัญหา รวม 760 ปัญหา จากนิสิต 97 คน พบว่านิสิตชายมีปัญหาน้อยกว่านิสิตหญิง ปัญหาที่แยกเป็นหมวดแล้วพบว่า ปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ ปัญหาน้อยที่สุด คือ ปัญหาด้านการเงิน

✓ 2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย (2508:8) ทำการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาปีการศึกษา 2517 จากสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 11 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน 8 แห่ง ได้ผลวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยของนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528 : 137) ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนซึ่งเป็นการศึกษาค่าใช้จ่ายในด้านของสถาบันการศึกษา และศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้เข้ารับการศึกษา ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างการศึกษามากกว่านักศึกษาหญิง โดยนักศึกษาชายที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 23,512 บาทต่อปี และ 31,398 บาทต่อปี สำหรับนักศึกษาชายที่เรียนในวิทยาลัยเอกชน ส่วนนักศึกษาหญิงจะเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 21,558 บาทต่อปี และ 28,637 บาทต่อปี ตามลำดับ

วดี (วดี เขียวอุไร. 2509 : 14) ดำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของวัยรุ่นไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาลในพระนครและธนบุรี 5 โรงเรียน จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นไทยเห็นว่าปัญหาทางด้านการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญที่สุด เด็กวัยรุ่นชายเห็นว่าปัญหาด้านการเงินสำคัญรองลงมา แต่เด็กวัยรุ่นหญิงคิดว่าปัญหาสุขภาพและการปรับตัวสำคัญรองลงมา

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เพศส่งผลต่อการประหยัด คือ นักเรียน นักศึกษาชายนั้นมีการใช้จ่ายเงินมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาและระดับชั้นอุดมศึกษาของภาครัฐและเอกชน

2.2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสติน (Astin. 1964:219-227) พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับ บิวเชอร์ (Buescher.1969:1858-1859)ซึ่งได้ตัวแปรที่ไม่ใช่สถิติปัญหาโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนและตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สภาพครอบครัว ความมีอิสระ เพื่อน ความสำนึกตน ประเพณีวัฒนธรรม แรงจูงใจ และความมีอิสรภาพ มีความสัมพันธ์กับการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเห็นได้ว่าสภาพครอบครัวซึ่งสืบเนื่องมาจากเรื่องเศรษฐกิจนั้น เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ราห์มัน (Rahman.1965:405) พบว่า เด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้น ก็เนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ ดังนั้นถ้าพิจารณาให้ดีแล้วพบว่า เรื่องเศรษฐกิจนั้นย่อมมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อเรื่องการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศไทย

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513:97) ทำการวิจัยนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาการเงิน ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต การคบเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ มากกว่าผลสัมฤทธิ์ที่มีการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

ไพศาล หวังพานิช (2511:67-74) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ในด้านเงินนั้นถ้าเงินติดต้องประหยัดค่าใช้จ่าย จะมีสหสัมพันธ์กับผลการเรียนของนิสิตชายหญิงเป็น .11และ .25 แสดงให้เห็นว่า หากมีปัญหาเรื่องเงินจะทำให้ผลการเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อการใช้จ่ายเงินและการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยหากนักศึกษามีการใช้จ่ายเงินมากหรือหากมีปัญหาทางการเงินจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชวาทซ์และคนอื่น ๆ (Schwartz and others.19968) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบี ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในประสบการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลยและในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหวังสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไควร์เวอร์ และไวน์ดเนอร์ (Klewer and Weidner.1987:204) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะและบุคลิกภาพแบบเอ มีความปรารถนาความสำเร็จกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็เด็กชายจำนวน 32 คน และเป็นเด็กหญิงจำนวน 41 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านพฤติกรรมพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มักจะทำงานเสร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าบุคลิกภาพแบบบี

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศไทย

อังฉรา วงศ์วัฒนางค (2533:126-127) ได้ศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมศึกษาต่อ จำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานบุคคลและสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้นศึกษาจากบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอมากกว่าผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มคนที่มีครอบครัวและมีบุคลิกภาพแบบเอจะทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบบี

ชมพูษ พงษ์ศิริ (2535:73-74) ได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลสภากาชาดไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 จำนวน 230 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล บุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปี และความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงกว่าแบบบี

จากงานวิจัยในเรื่องบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความกระตือรือร้น มักชอบทำงานที่ประสบความสำเร็จ และมีความพยายามที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าบุคลิกภาพแบบบี

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

มิสเชล และกิลลิแกน (Mischel and Gilligan. 1964 : 375-417) พบว่า

1. ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะโง่งน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้โง่งจะต้องใช้เวลานานก่อนที่ จะทำเช่นนั้น
2. การวิจัยอาชญากรวัยรุ่น พบว่าเด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบัน และจะไม่ยอมรับคอย รางวัลใหญ่แต่จะรอรับรางวัลเล็กที่จะได้รับทันที นอกจากนี้ยังไม่สามารถชะลอการ บำบัดความต้องการของตนเองได้
3. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และส่งผลต่อความเจริญ อกงามของตนเองและประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้อ อำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) วิจัยพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่ มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบอีกว่าผู้อาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

แลมม รอล์ฟ และกิชีล่า (Lamm,Rolf and Gisela. 1976: 317) ได้ศึกษาเพศและชนชั้นที่มีผลต่อลักษณะ มุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชนชั้นกลางกับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชาย กลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14 – 16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคตความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็กการตัดสินใจ เกี่ยวกับระยะเวลาในการมองอนาคต การมองโลกในแง่ดีและแง่ร้าย พบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในแง่ดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง และเด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้ แสดงความหวังและความกลัวในด้าน อาชีพมาก และจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงจากชนชั้นต่ำ

พนิดา สีนสุวรรณ (2527:61) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษาศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มี ค่าเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยายและนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์

สมจิตร์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียน โดยการ ใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผน ความเพียรพยายามการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสังคม สื่อมวลชน ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงการลักษณะมุ่งอนาคตในตัว of นักเรียน

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่าง

2.2.5.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ฟอกซ์ (Fox.1934:493-503) กล่าวว่าใช้เวลาว่างของเด็กนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เด็กเลือกทำ เช่น การเล่นกีฬา การสะสมสิ่งของ ฯลฯ มากกว่าการใช้เวลาในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะใช้เวลาไปในการเล่นและการกระทำกิจกรรมที่น่าสนใจมากกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เพราะต้องทำงานช่วยครอบครัว

เรย์มอร์ (Raymore.1944:702) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสู่ช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย จนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าปัญหาที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบการใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่เพื่อนสนิท และผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย กิจกรรมการบันเทิง กิจกรรมที่บ้าน และกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตราย นักเรียนเมื่ออยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในเกณฑ์ต่ำและจะเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่างในเกณฑ์สูงขึ้นเมื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น กล่าวคือการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างน้อยลง

2.2.5.2 การวิจัยในประเทศไทย

จิตร ละอองศรี (2529:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า การใช้เวลาว่างในการบำเพ็ญประโยชน์ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน และการเวลาว่างในการบำเพ็ญประโยชน์ตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน และการใช้เวลาว่างในด้านการเรียน ด้านหารายได้พิเศษและด้านนันทนาการตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันจะเลือกการใช้เวลาว่างอันดับต่างๆ แตกต่างกัน

มาฮาวิ สมบุญ (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องราวการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า การใช้เวลาว่างตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดูมีความแตกต่างกัน และใช้เวลาว่างของนักเรียนตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนตามลำดับการเกิดแตกต่างกัน แต่ตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพของครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาว่างของเด็กแตกต่างกัน นักเรียนทุกกลุ่มในแต่ละตัวเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับแตกต่างกันไปเป็นส่วนใหญ่ แต่มีกิจกรรมและบางช่วงของเวลาที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ร.ต. หญิงทัศนีย์ อ่องไพบูลย์ (2503:9) เกี่ยวกับการสืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร มีงานหนึ่งเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของเด็ก สรุปได้ดังนี้ มีนักเรียนชายร้อยละ 27.10 นักเรียนหญิงร้อยละ 16.70 ที่ใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุและโทรทัศน์ นักเรียนชายร้อยละ 18.10 นักเรียนหญิงร้อยละ 16.10 ใช้เวลาว่างในชมภาพยนตร์ นักเรียนชายร้อยละ 9.60 นักเรียนหญิงร้อยละ 16.10 ที่ใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาและนักเรียนชายร้อยละ 11.10 นักเรียนหญิงร้อยละ 16.10 ที่ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือที่มีประโยชน์

จากผลการวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้น ได้แสดงผลการวิจัยได้อย่างชัดเจนว่าการใช้เวลาว่างการใช้เวลาว่างของเด็กนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เด็กเลือกมากกว่าการใช้เวลาในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะใช้เวลาไปในการเล่น และการกระทำกิจกรรมที่น่าสนใจมากกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะมีการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่าง น้อยลง

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

แคนเนอร์ และคนอื่น ๆ (Kenner and others. 1975:167) ทำการศึกษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวชว่ามีเด็กประมาณร้อยละ 30 ที่เข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลโรคจิตมาจากครอบครัวที่ขาดพ่อแม่ หรือขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยกต้องพลัดพลากจากครอบครัวอย่างกะทันหัน เช่น การตาย การเจ็บป่วย ถูกแยกจากบิดามารดา ปัญหาการหย่าร้าง ทำให้เด็กรู้สึกอ้างว้าง ว้าเหว่ ขาดสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

2.2.7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีลิคโป (Anikpo.1986:2707-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ การบริการ การใช้เงิน และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการใช้เงินของนักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการเงินที่สำคัญที่สนับสนุนการเรียนก็คือ เงินจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เงินทุนส่วนตัว และการทำงานเสริม

โคห์น (Kohn.1963:245) ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่ และสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ และลูก พบว่า พ่อแม่ที่มีฐานะระดับปานกลาง (ครอบครัวชนชั้นกลาง) มีค่านิยมการให้ความสุขและความเห็นอกเห็นใจลูก มากกว่าชนชั้นกรรมกร ที่ใช้แรงงาน จากการศึกษาข้างต้นเห็นได้ว่า สภาพเศรษฐกิจ การควบคุมอารมณ์

ของพ่อแม่ และการไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็ก ส่วนมีผลต่อการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว และสัมพันธภาพในครอบครัวที่คลอนแคลนก็จะส่งผลต่อเด็ก ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อีกมากมาย

2.2.7.2 งานวิจัยในประเทศ

นรินทร์ ฤณาจิตพิมล (ฉันทนุช ลีศัตร์พ่าย.2545:15;อ้างอิงจาก นรินทร์ ฤณาจิตพิมล.2538)ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้ารับการศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาในโครงการพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2535 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี คือบิดามารดา มีการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพในด้านธุรกิจ การค้า อาชีพด้านวิชาการ อาชีพงานสำนักงาน โดยมีตำแหน่งอยู่ในระดับผู้บริหารรับราชการ โดยส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนจากครอบครัว คือบิดามารดา ญาติพี่น้อง

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513:97) ทำการวิจัยนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนที่มีปัญหาผลการเรียนต่ำ มีปัญหาเรื่องเงิน เรื่องครอบครัว แผนการอนาคตมากกว่าพวกที่มีผลการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่ดีจะทำให้เด็กไม่มีปัญหาทางการเรียนและปัญหาในด้านต่าง ๆ มากนัก

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทางการเรียนการสอน

ประภาศรี สุฉันทบุตร (2522:15) ได้ศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ด้วยการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยที่มหาวิทยาลัยจัดสภาพให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าตนเอง จะสร้างประสบการณ์ที่ดี ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีงามเป็นการริเริ่มนิสัยทางการเรียนที่ดีด้วย

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 158-161) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่านิสิตพึงพอใจและมีความต้องการสอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดบรรยากาศทางการเรียนการสอนของบัณฑิตศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมศรี เปานิล (2530:102) ได้ศึกษาบรรยากาศในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ของนิสิตและอาจารย์ผลการศึกษาพบว่านิสิตคณะพลศึกษามีทัศนะต่อบรรยากาศการเรียนการสอนแตกต่างจากนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยคณะแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยนิสิตคณะพลศึกษา เห็นว่า ด้านการบริการทางวิชาการและด้านอาคารที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ส่วนคณะอื่น ๆ เห็นว่าบรรยากาศในการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทางการเรียนการสอนส่งผลต่อทัศนคติและความพึงพอใจของผู้เรียน หากว่าสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทางการเรียนการสอนที่ดีเอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าตนเอง จะสร้างประสบการณ์ที่ดี ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีงามเป็นการริเริ่มนิสัยการเรียนที่ดี

2.2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

แคลพลาน (Kaplan.1956 : 56) ศึกษาสุขภาพจิตของเด็กในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 180 คน โดยศูนย์สุขภาพปรินซ์จอร์จ ในแมรีแลนด์ (Prince George County mental Health clinic) พบว่า พวกที่ปรับตัวได้ดีคือพวกที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีเหตุผลที่เหมาะสมกับอายุ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.6

กรอบลันด์ (สุรชัย โกศิยะกุล 2526:32 ; อ้างอิงจาก Groulund.1956) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุในการเรียนไม่มีประสิทธิภาพเกิดความเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข

เดออสเตอร์ (Decoster. 1981 :5789 – A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

เดวิด และแฮร์ (David and Hear. 1956: 13-20) ศึกษาพบว่า ลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์ของนิสิต ลักษณะของนิสิตที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัครสมานสามัคคีภายในกลุ่ม

จิราภรณ์ หุ่นตระกูล (2528:51) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้บทบาทสมมติมีการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพดีขึ้นกว่าการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญศรี จึงธนาเจริญเลิศ (2530:46) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวต่อเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นมีการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี ส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้น และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับกลุ่มเพื่อน สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี ส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้น และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าวัยรุ่นประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้เป็นอย่างดี จะทำให้วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นใจมีความมั่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมิทธาโชติส ตศรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,520 คน เป็นนักเรียนชาย 685 คน และเป็นนักเรียนหญิง 835 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมิทธาโชติส ตศรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 320 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และเป็นนักเรียนหญิง 175 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886-887) ที่ได้จากสูตรแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เป็นชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น 3 ชั้น ปีคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 500 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 560 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 460 คน รวม 1,520 คน

2. ผู้วิจัยแบ่งประชากรตามระดับชั้นปีในข้อที่ 1 ออกเป็นเพศชายและเพศหญิงดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเพศชาย จำนวน 200 คน เพศหญิง จำนวน 300 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเพศชาย จำนวน 300 คน เพศหญิง จำนวน 260 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเพศชาย จำนวน 185 คน เพศหญิง จำนวน 275 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 320 คน โดยมีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 5:1 ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปีและเพศ

ชั้นปี (ระดับ ชั้น)	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ม.1	200	42	300	63	500	105
ม.2	300	64	260	54	560	118
ม.3	185	39	275	58	460	97
รวม	685	145	825	175	1520	320

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร
แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาว่าง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการประหยัค

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ชั้นปี

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

☐

4. รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง.....บาท/วัน/สัปดาห์/เดือน

5. ผลการเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน).....

คำชี้แจง ข้อที่ 6-7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึงบิดามารดาของนักเรียนหรือบุคคลที่ให้การดูแลนักเรียนทั้งทางด้าน
ส่วนตัว การเงินและการเรียน

6. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

7. สถานภาพของผู้ปกครอง

- () โสด
- () คู่
- () หม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของพิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 90) และบุญส่ง สร้อยสิงห์ (2546 : 101-108)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 2.1และ2.2

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย/ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเป็นคนกระตือรือร้นเพื่อให้งานออกมาดีที่สุด					
00	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องแข่งขัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความบุคลิกภาพ (อจธรา วงศ์วัฒนางคกุล.2533 : 57-58)

ผู้ที่ได้คะแนน 31-60 มีบุคลิกภาพแบบเอ

ผู้ที่ได้คะแนน 12-30 มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการมุ่งอนาคตเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคตของกนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 159-163)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1และ3.2

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย/ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนพิจารณาไตร่ตรองถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต					
00	นักเรียนสามารถรอคอยผลสำเร็จในชีวิต นักเรียนได้ถึงแม้ว่าจะมีความหวังเพียงเล็กน้อย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาว่าง

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
 - 4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการใช้เวลาว่างตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2
- ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามการใช้เวลาว่าง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย/ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด					
00	ข้าพเจ้าชอบเดินตามห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00 หมายถึง มีการใช้เวลาว่างเหมาะสม
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66 หมายถึง มีการใช้เวลาว่างเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33 หมายถึง มีการใช้เวลาว่างไม่เหมาะสม

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
 - 5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาของพิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 90)
 - 5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 5.1และ5.2
- ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย /ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่อง
เดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อบิดามารดา					
	1. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อบิดามารดา ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา					
00	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อถูกบังคับให้ปฏิบัติ กิจกรรมที่บิดา มารดาชอบ					
0	พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักเรียน					
	2. พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักเรียน บิดามารดาแสดงความชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าทำอะไรดี					
00	บิดามารดาไม่ค่อยสนใจซักถามเกี่ยวกับเรื่องของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00 หมายถึง	สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66 หมายถึง	สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33 หมายถึง	สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้านลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนของอดิเทพ ศรีอนุรักษ์ (2545 :
75-76) และวินัย ธงชัย (2545 : 201-204)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทางกายภาพในโรงเรียนตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิกเคอร์ต (Likert scale type) ดังตัวอย่าง
ตัวอย่าง แบบสอบถามด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่อง

เดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ด้านสถานที่เรียน					
0	ห้องเรียนมีความสะอาด					
00	ห้องเรียนมีความสว่างเพียงพอ					
	ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน					
0	สภาพห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
00	สื่อการสอนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด	5
จริง	4
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	2
จริงน้อยที่สุด	1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1
2
3
4
5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
 - 7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของพิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 90)
 - 7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2
- ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type)

ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย/ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เพื่อน ๆ ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
00	เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการประหยัด

โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการประหยัดของชนาธิป จินะนาวิน (2545 : 87)
- 8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการประหยัดตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)
ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามการประหยัด

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย/ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและบางครั้งไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ของทั้งสองกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t -test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามได้ผลดังนี้

2.1 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.121 – 6.743 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7382

2.2 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.521 – 5.981 และ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7392

2.3 เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาว่าง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ คือ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.069 – 6.600 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6010

2.4 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.498 – 9.200 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7328

2.5 เป็นแบบสอบถามคุณลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.021 – 6.136 และ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7591

2.6 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.165 – 9.718 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8116

2.7 เป็นแบบสอบถามการประหยัด เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.165 – 8.865 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เลือกไว้ในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

3.1 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.121 – 6.743 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7382

3.2 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.521 – 5.981 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7392

3.3 เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาว่าง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ คือ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.069 – 6.600 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6010

3.4 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.498 – 9.200 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7328

3.5 เป็นแบบสอบถามคุณลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.021 – 6.136 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7591

3.6 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า α อยู่ระหว่าง 3.165 – 9.718 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8116

3.7 เป็นแบบสอบถามการประหยัด เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่า α อยู่ระหว่าง 2.165 – 8.865 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยของหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลในระดับช่วงชั้นที่ 3

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 320 ฉบับ ได้คืนมาครบทุกฉบับภายในวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ถึง วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2547

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการประหยัดต่อ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองคะแนนแต่ละตัว
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับชั้น ม.1
X_5	แทน	ระดับชั้น ม.2
X_6	แทน	ระดับชั้น ม.3
X_7	แทน	รายได้ที่รับจากผู้ปกครองต่อวัน
X_8	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_9	แทน	บุคลิกภาพ
X_{10}	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_{11}	แทน	การใช้เวลาว่าง
X_{12}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา
X_{13}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดา มารดา

X_{14}	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่เป็น โสด
X_{15}	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่ยังสมรส
X_{16}	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่
X_{17}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
X_{18}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	การประหยัด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอเป็น 4 ตอน เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล จำแนกตาม อายุ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นุคลิกภาพ ลักษณะบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่าง ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ลักษณะกายภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับ การประหยัด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล กับการประหยัด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละจำแนกตาม เพศ ชั้นปี และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตัวแปร	จำนวน (n = 320)	คิดเป็นร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	145	45.3
1.2 หญิง	175	54.7
รวม	320	100.0
2. ชั้นปี (ระดับการศึกษา)		
2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1	105	32.8
2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2	118	36.9
2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3	97	30.3
รวม	320	100.0
3. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง		
3.1 โสด	7	2.2
3.2 คู่	295	92.2
3.2 ม่าย หรือ หย่า หรือ แยกกันอยู่	18	5.6
รวม	320	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน สามารถแบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 145 คน (ร้อยละ 45.3) และ เพศหญิง จำนวน 175 คน (ร้อยละ 54.7)

ระดับชั้น (การศึกษา) จะแบ่งเป็น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 105 คน (ร้อยละ 32.8) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 118 คน (ร้อยละ 36.9) และ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 97 คน (ร้อยละ 30.3)

สถานภาพสมรสของผู้ปกครองของนักเรียนพบว่าส่วนใหญ่มีผู้ปกครองที่มีสภาพการสมรส โดยมีจำนวน 295 คน (ร้อยละ 92.5) เป็นครอบครัวที่มีผู้ปกครองเป็นหม้าย หรือแยกกันอยู่เพียง 18 คน (ร้อยละ 5.6) และ ที่มีผู้ปกครองเป็น โสดเพียง 7 คน (ร้อยละ 2.2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล จำแนกตาม อายุ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต การใช้เวลาว่าง ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ลักษณะกายภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับ การประหยัด ซึ่งผลปรากฏดังตารางหมายเลข 3 ข้างท้าย

ตาราง 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล จำแนกตาม อายุ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต การใช้เวลาว่าง ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ลักษณะกายภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับ การประหยัด

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. อายุ	13.19	.94	วัยรุ่นตอนต้น
✓ 2. รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน	73.70	120.56	ปานกลาง
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.85	.69	ปานกลาง
4. บุคลิกภาพ	3.24	.48	แบบ เอ
5. ลักษณะมุ่งอนาคต	3.97	.49	สูง
6. การใช้เวลาว่าง	2.84	.51	ปานกลาง
✓ 7. ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา	28606.93	22907.11	สูง
✓ 8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา	3.37	.39	ดีพอใช้
9. ลักษณะกายภาพ	3.44	.58	ดีพอใช้
10. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.72	.55	ดี
✓ 11. การประหยัด	3.55	.46	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นตอนต้นอายุที่ 13 ปี ($\bar{X} = 13.19$) มีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เฉลี่ย ($\bar{X} = 73.70$) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางค่อนข้างดี ($\bar{X} = 2.85$) มีบุคลิกภาพแบบเอ ($\bar{X} = 3.24$) มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ($\bar{X} = 3.97$) มีการใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 28,606.93$) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาอยู่ในระดับดีพอใช้ ($\bar{X} = 3.37$) ลักษณะกายภาพภายในโรงเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ ($\bar{X} = 3.44$) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.72$) และการประหยัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.55$)

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล กับการประหยัด ซึ่งผลปรากฏดังตารางหมายเลข 4 ข้างท้าย

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรที่เกี่ยวกับภาระยัด ของนักเรียนชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศรีวิทยา พุทธมณฑล

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈
X ₁	-1.00**																	
X ₂	.030	1																
X ₃	-.075	-.030	1															
X ₄	.137*	.075	-.770**	1														
X ₅	-.068	-.137*	.074	-.534**	1													
X ₆	.021	.068	.702**	-.461**	-.504**	1												
X ₇	.269**	-.021	.039	-.025	-.085	.115*	1											
X ₈	-.026**	-.269**	-.104	-.215**	.167**	.045	.000	1										
X ₉	-.356**	.211**	-.040	.154**	-.069	-.085	.017	.427**	1									
X ₁₀	.120*	.356**	-.227**	.090	-.092	.005	-.027	.395**	.508**	1								
X ₁₁	-.132*	-.420*	.043	.272**	-.045	-.230**	.070	-.029	.187**	.035	1							
X ₁₂	-.052	.132*	-.093	-.051	-.042	.096	.105	.0190**	.152**	.120*	.049	1						
X ₁₃	.036	.052	.128*	.123*	-.099	-.021	.076	.239**	.408*	.442**	.227**	1.00	1					
X ₁₄	.078	-.036	-.174**	-.105	.196**	-.099	.049	-.075	-.075	-.049	-.011	-.005	-.042	1				
X ₁₅	-.113*	-.078	.122*	.179**	.115*	-.061	.067	.019	.068	-.085	.053	.109	.091	-.514**	1			
X ₁₆	-.188**	-.113*	-.273**	-.142*	.010	.134*	-.047	.026	-.032	.130*	-.055	-.124*	-.036	-.037	-.839**	1		
X ₁₇	-.188**	-.188**	-.273**	.362**	-.173**	-.188**	-.006	.130*	.223**	.295**	.089	.047	.237**	-.079	.086	-.049	1	
X ₁₈	-.350**	.350**	.112*	-.002	-.222**	.234**	.025	.289**	.238**	.429**	-.217**	.103	.279**	.078	-.006	.056	.268**	1
Y	-.195**	.195**	.057	.046	-.131*	.090	-.026	.257**	.443**	.530**	.163**	.049	.556**	-.003	-.061	.073	.286**	.458**

* มีนัยสำคัญระดับ .05 ** มีนัยสำคัญระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล (Y) อย่างมีนัยสำคัญ.01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศหญิง (X_2) กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง (X_8) บุคลิกภาพ (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การใช้เวลาว่าง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X_{12}) ลักษณะกายภาพ (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล (Y) อย่างมีนัยสำคัญ.01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศชาย (X_1) ที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล (Y) มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_4) นักเรียนในระดับชั้น ม. 1 (X_5) และ ม. 3 (X_6) รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา (X_{12}) และสถานภาพของผู้ปกครองในทุกสถานภาพ (X_{14} , X_{15} และ X_{16}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล กับ การประหยัด ซึ่งผลปรากฏดังตารางหมายเลข 4 ข้างท้าย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) มีขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำแปรพยากรณ์ทั้งหมดเข้าสมการถดถอยพหุคูณเพื่อจัดลำดับค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) ที่มีค่าตั้งแต่ .01 ขึ้นไป เพื่อนำมาเข้าการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Regression Analysis) อีกครั้ง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	33.958	5.660	51.238**
Residual	313	34.574	0.110	
Total	319	68.5320		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่าการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง 6 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดของตัวแปรในตาราง 5

ตาราง 5 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₃	.371	.057	.313	.556	.310	142.647**
X ₁₃ X ₁₈	.227	.040	.270	.640	.409	109.827**
X ₁₃ X ₁₈ X ₁₀	.194	.048	.208	.676	.456	88.406**
X ₁₃ X ₁₈ X ₁₀ X ₁₁	.130	.040	.144	.688	.474	70.828**
X ₁₃ X ₁₈ X ₁₀ X ₁₁ X ₉	.124	.046	.131	.696	.484	58.909**
X ₁₃ X ₁₈ X ₁₀ X ₁₁ X ₉ X ₃	.054	.020	.111	.704	.496	51.238**

$$R = .704$$

$$R^2 = .496$$

$$SE = .020$$

$$a = .803$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์โดยนำตัวพยากรณ์เข้าสมการถดถอยทีละตัวแปรจนถึงที่สุด พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X₁₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₈) ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₀) การใช้เวลาว่าง (X₁₁) ซึ่งสามารถพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายอีก 2 ตัว ได้แก่ บุคลิกภาพ (X₉) และ อายุ (X₃) โดยสามารถพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้ร้อยละ 49.60

สมการพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = -.803 + .371 X_{13} + .227 X_{18} + .194 X_{10} + .130 X_{11} + .124 X_9 + .054 X_3$$

สมการพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .313 X_{13} + .270 X_{18} + .208 X_{10} + .144 X_{11} + .131 X_9 + .111 X_3$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยา พุทธมณฑล
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยาพุทธมณฑล

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,520 คน เป็นนักเรียนชาย 685 คน และนักเรียนหญิง 835 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ปีการศึกษา 2546 จำนวน 320 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และเป็นนักเรียนหญิง 175 คนโดยมีค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane.1967: 886-887) ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เป็นชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ซึ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี รายได้ที่ได้มาจากผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.121 – 6.743 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7382

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.521 – 5.981 และ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7392

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาว่าง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.069 – 6.600 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6010

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.498 – 9.200 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7328

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามคุณลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.021 – 6.136 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7591

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.165 – 9.718 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8116

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามการประหยัด เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.165 – 8.865 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8342

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 320 ฉบับ แล้วได้คืนมาทุกฉบับ ภายในวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ถึง วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2547

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยสังคมศาสตร์ SPSS /PC⁺ (Statistical Package For Social Science) มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัค ของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01มี 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศหญิง (X_2) กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง (X_9) บุคลิกภาพ (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การใช้เวลาว่าง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X_{13}) ลักษณะกายภาพ (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05มี 2 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศชาย (X_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_7)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัค ของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล (Y) มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) นักเรียนในระดับชั้น ม.1 (X_4) และ ม.3 (X_5) รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา (X_{12}) และสถานภาพของผู้ปกครองในทุกสถานภาพ (X_{14} , X_{15} และ X_{16}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยาพุทธมณฑลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การใช้เวลาว่าง (X_{11}) ซึ่งสามารถพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายอีก 2 ตัว ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_9) และอายุ (X_3) ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ตัวนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลได้ร้อยละ 49.60
5. สมการที่สามารถพยากรณ์การประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$Y = .803 + .371 X_{13} + .227 X_{18} + .194 X_{10} + .130 X_{11} + .124 X_9 + .054 X_3$$

5.2 สมการพยากรณ์การประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .313 X_{13} + .270 X_{18} + .208 X_{10} + .144 X_{11} + .131 X_9 + .111 X_3$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษารั้งนี้ อภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัยได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศหญิง (X_2) กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง (X_8) บุคลิกภาพ (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{10}) การใช้เวลาว่าง (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา (X_{13}) ลักษณะกายภาพ (X_{17}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{18}) ตามลำดับ มีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนหญิงมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบ มีความคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเป็นอย่างดี โดยรู้จักการประมาณการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิ่นสุวรรณ เตสยานนท์ (2526 : 126-128) ที่ได้ศึกษาคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐาน เริ่มจากการประหยัดและการออมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพฯ งานวิจัยกล่าวว่านักเรียนหญิงมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมด้านการประหยัดและการออม ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของชุดินาถ รัตนจรณะ (2527 : 59) ได้กล่าวถึงค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยครูภาคกลาง โดยค่านิยมด้านการประหยัดและการออมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษาเพศหญิงมีค่านิยมพื้นฐานสูงกว่านักศึกษาเพศชาย

สรุปได้ว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีผลการเรียนสูง มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะมีความกระตือรือร้นและมีนิสัยทางการเรียนที่ดี จึงรู้จักและมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่ใช่อย่างฟุ่มเฟือย จะเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของเงินและรู้จักใช้เงินอย่างประหยัด

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97) ที่ได้ศึกษาการใช้จ่ายของนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย-งานวิจัยกล่าวว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาด้านการเงิน ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะไม่มีปัญหาด้านการเงินและเกิดการอดออม มีระดับค่าความเชื่อมั่น 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของไพศาล หวังพานิช (2511 : 67-74) ที่ได้ศึกษากิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาเรื่องเงินจะมีผลการเรียนต่ำในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีผล

การเรียนสูงจะเป็นคนที่รู้จักการใช้เงินเกิดการประหยัดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา เมทาวิชัย (2536 :9) ที่ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน เป็นตัวแสดงผลหรือกลุ่มของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.3 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการประหยัดมากทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะเป็นคนที่รักความก้าวหน้าชอบฝ่าฟันอุปสรรคเพราะจะชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ รู้จักการประหยัดและการใช้จ่ายเงิน โดยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบ ส่วนบุคลิกภาพแบบ B จะเป็นลักษณะของคนที่ไม่ค่อยขยันอดทน จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ซึ่งไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ขาดการประหยัดเพราะไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน โดยบุคลิกภาพที่ดี หมายถึง บุคลิกภาพของคนที่มีรักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรคเป็นผู้ที่มีการเตรียมพร้อมในการรับความสำเร็จในชีวิต ทั้งทางด้านการเรียน การจัดการด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านการเงินด้วย

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับฮอลพอร์ต (1978 : 28) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลเพราะเป็นตัวกำหนดลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้น จะเป็นกระเจงกาทที่จะสะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตดี มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 รู้จักมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน มีการประหยัด และอดออมที่ดี เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปสามารถไปศึกษาต่อและสร้างอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำงานได้ตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งลักษณะมุ่งอนาคตนี้ ก่อให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียน มีความมุ่งมั่น มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดี รวมถึงมีการจัดสรรการเงินอย่างเป็นระบบ ทั้งการเรียนและการเงิน ซึ่งก่อให้เกิดการประหยัดที่ดี เพื่อเป้าหมายในอนาคต

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 48) ที่ได้กล่าวถึงการมุ่งสู่ออนาคตว่าเป็นเป้าหมายและเป็นการมองเป้าหมายอย่างลึกซึ้ง กว้างไกล ดังนั้น จึงไม่เพียงแต่ผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปสู่บุคคลอื่นด้วย ซึ่งถือว่าเกี่ยวข้องและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับงานวิจัยของพนิดา สีนสุวรรณ (2527 :61) ที่ได้ศึกษาการมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยที่มุ่งอนาคตสูง นักเรียนมีการวางแผนด้านต่าง ๆ และการใฝ่รู้ที่ดีก็เกิดลักษณะมุ่งอนาคตสูง มีลักษณะเหมือนกับงานวิจัยของสมจิตร เพิ่มพูน (2532 : 89- 90) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.5 การใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่รู้จักการใช้เวลาว่าง มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะการใช้เวลาว่าง ส่วนใหญ่ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน นักเรียนจะใช้เวลาว่างในการประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เช่น ที่คั่นหนังสือ กล้องใสของ รวมถึงการประดิษฐ์ของขวัญให้วันเกิดเพื่อน เข้าห้องสมุด เล่นกีฬา ในเวลาพัก จึงทำให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 รู้จักการวางแผนการใช้จ่าย และรู้จักการประหยัดคอดออม เห็นคุณค่าของเงิน รู้จักการมัธยัสถ์

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิสคอฟ (Weishopf 1975:3) ที่กล่าวถึง เวลาว่างคือ เวลาอันอิสระของบุคคลหลังจากการปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็น เพราะเวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวอย่างสมบูรณ์ หลังจากการเสร็จสิ้นจากงานประจำหรือปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร ละอองศรี (2529 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด พิษณุโลก พบว่า การใช้เวลาว่างของนักเรียนส่วนใหญ่ จะเป็นการหารายได้พิเศษและด้านนันทนาการ จึงทำให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มายวิ สมบุญ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือนันทนาการ ช่วยงานที่บ้านนักเรียนทุกกลุ่มในแต่ละตัวเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การใช้เวลาว่างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ สถาบันครอบครัว ได้ปลูกฝังค่านิยมการประหยัดที่ดี รวมถึงการใช้จ่ายโดยรู้จักการวางแผนการใช้จ่าย รู้จักคุณค่าของสิ่งของ และเงินทองที่ได้มาให้รู้จักการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโคแมนและแฮมแมน(ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530 : 176 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974) กล่าวว่า องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญ และสมเหตุสมผลและสอดคล้องกับสถานการณ์ มีความสำคัญต่อสมาชิกในครอบครัวนั้น

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.7 ลักษณะทางกายภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพที่ดี มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะ ลักษณะทางกายภาพเป็นเสมือนองค์ประกอบพื้นฐานทางการศึกษาจากการมองสถานที่เรียนของ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย รู้จักการนำเอาสิ่งของเครื่องใช้ เก้าอี้ มาคิดแปลงเป็นของตกแต่งโรงเรียน จึงทำให้นักเรียนรู้จักการประหยัดมากขึ้น รวมถึงอากาศถ่ายเท ปลอดโปร่ง ขนาดห้องและนักเรียนอยู่ในจำนวนที่เหมาะสม และปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน มีความทันสมัยและมีคุณภาพที่ดี ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นตัวพัฒนาศักยภาพของนักเรียน รวมถึงการเรียนการสอนให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น โดยรู้จักการคิดค้นดัดแปลงสิ่งของที่เหลือใช้มาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน

ให้นักเรียนรู้จักการประหยัด รู้จักการใช้จ่ายเงิน และรู้จักการอดออม และยังสามารถพัฒนาความคิดของนักเรียน และสามารถแก้ไขปัญหาคาระเอียดของนักเรียน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48 – 67) กล่าวว่า แนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน การเรียนรู้ไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน แต่ต้องมีการเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึงฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเอง ระหว่างผู้เรียนและนำวัสดุอุปกรณ์จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาช่วยจะช่วยให้การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนและโรงเรียนก็จะมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนมีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนจะรู้จักการใช้จ่ายเงิน รู้จักการประมาณการใช้จ่ายเงิน เพราะเพื่อนจะเป็นผู้ที่คอยคัดเตือน คอยดูแลในระยะเวลาที่ศึกษาในโรงเรียนให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัด

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม กล่าวถึงเพื่อนของวัยรุ่นว่าเพื่อช่วยให้วัยรุ่นลดความผิดฝืนการปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความผิดต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าการความสุขและความสำเร็จ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุย ไม่มีเวลาว่างที่จะผิดฝืน และก็จะมีการใช้จ่ายที่น้อยลง (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม 2527 : 112-113) สอดคล้องกับงานวิจัยของกรอบสันติ (สุรัช โกดิยะกุล ; อ้างอิงจาก Croulund. 1956) ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มีปัญหา คือ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ส่วนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนดี เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้

สรุปว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัยได้แก่ นักเรียนกลุ่มเพศชาย (X_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_2) ตามลำดับมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชายมีการประหยัดน้อย ทั้งนี้ เพราะเพศชายเป็นเพศที่รักความสนุกสนาน คิดเพื่อน กลัวเพื่อนจะไม่ยอมรับเข้ากลุ่มเพื่อน มากกว่าการเรียน ทุ่มเทการเรียนน้อยกว่าเพศหญิง เพราะฉะนั้นแล้วการใช้จ่ายส่วนใหญ่ของนักเรียนชาย ส่วนใหญ่ จะอยู่ในลักษณะการคูลนึ่ง เกี่ยวกับเพื่อนฝูง ซึ่งก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อและไม่รู้จักการประหยัดใช้จ่ายเงินไปในทางที่ผิด ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวดี เขียวอุไร (2509 : 14) ที่ได้สำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของวัยรุ่นไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์และในโรงเรียนรัฐบาลในพระนครและธนบุรี 5 โรงเรียน โครงการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นชายเห็นว่าปัญหาทางการเงิน มากกว่าเพศหญิง มีความฟุ้งเฟ้อกับการใช้จ่ายเงินมาก

สรุปว่า เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

2.2 ระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการประหยัดน้อยเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่รู้จักการใช้จ่ายเงิน ไม่มีการวางแผน ไม่รู้จักการประหยัด ชอบซื้อสิ่งของตามเพื่อน ๆ ไม่รู้จักการเก็บออมที่ได้เงินมาจากพ่อแม่ ไม่รู้จักคุณค่าของเงินทอง และไม่รู้จักการประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ เช่น อุปกรณ์การเรียน ดินสอ ปากกา ยางลบ ไม่บรรทัด ชอบจะไปซื้อตามเพื่อน ๆ เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งยังมีความสนุกสนาน ตามเพื่อนอยู่ จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการประหยัดน้อยมาก

สรุปว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการประหยัด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_7) นักเรียนในระดับชั้น ม.1 (X_4) และ ม.3 (X_6) รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา (X_{12}) และสถานภาพของผู้ปกครองในทุกสถานภาพ (X_{14} , X_{15} และ X_{16}) ตามลำดับ ได้แก่

3.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า นักเรียนที่อายุน้อยบางคนมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้รับการปลูกฝังจากบิดามารดาให้เห็นคุณค่าของเงิน ให้รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด รู้จักการอดออม

บางคนที่มีอายุน้อย มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะคนที่อายุน้อยเริ่มมีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้นอีกทั้งรูปแบบสังคมในปัจจุบันส่งผลให้คนอายุน้อยมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นการใช้เงินเพื่อสนองตอบความต้องการของตนเองจึงมีมากตามความเป็นตัวของตัวเองไปด้วยส่งผลให้คนที่อายุน้อยมักจะทำอะไรตามใจตนเองโดยไม่คำนึงถึงการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด

สรุปได้ว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.2 ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีความเอาใจใส่ในเรื่องของการประหยัด รู้จักการเก็บเงินออม ดูแลค่าใช้จ่ายของตนเอง ซึ่งอาจได้รับเอาใจใส่จากทางบ้านแต่ในขณะที่เดียวกันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนไม่รู้จักการเก็บเงินออม ไม่สนใจที่จะประหยัด ไม่มีการดูแลและการวางแผนการใช้จ่ายเงิน หรือขาดการเอาใจใส่ดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัด

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการประหยัคมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีความเอาใจใส่ในเรื่องของการประหยัค รู้จักการเก็บเงินออม ดูแลค่าใช้จ่ายของตนเอง ซึ่งอาจได้รับความเอาใจใส่จากทางบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการประหยัคน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่รู้จักการเก็บเงินออม ไม่สนใจที่จะประหยัค ไม่มีการดูแลและการวางแผนการใช้จ่ายเงิน หรือขาดการเอาใจใส่ดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัค

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.3 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนมีการประหยัคมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนรู้จักการเก็บเงิน รู้จักการวางแผนใช้จ่ายเงิน และดูแลค่าใช้จ่ายของตนเอง

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนมีการประหยัคน้อย ทั้งนี้เพราะไม่รู้จักการวางแผนใช้จ่ายเงิน ไม่รู้จักการเก็บเงินออม อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ขาดการเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครอง จึงส่งผลให้รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัค

สรุปได้ว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการประหยัคน้อย ทั้งนี้ เพราะเงินที่ได้มาจากพ่อแม่ผู้ปกครองมีมาก ก็จะใช้จ่ายโดยไม่รู้จักการเก็บออม ไม่รู้จักการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ไม่เห็นคุณค่าของเงิน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 บางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงนักเรียนมีการประหยัคมาก ทั้งนี้ เพราะ ทางครอบครัวไม่มีเงินมากนัก จึงทำให้นักเรียนเหล่านี้จึงรู้จักการประหยัค เก็บออมเงิน จากเหตุผลดังกล่าวฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ทำให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัค

สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.5 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่เป็นโสด ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่านักเรียนที่มีมาจากครอบครัวของผู้ปกครองที่โสดมีการประหยัคมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้เลี้ยงดูอาจมีฐานะทางเศรษฐกิจดี ไม่ลำบากต่อการเลี้ยงดู สามารถมีเงินเก็บออม และประหยัคค่าใช้จ่ายได้ มีเวลาเอาใจใส่ดูแลทั้งในเรื่องส่วนตัว และเรื่องการเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถให้ความอบอุ่นกับเด็กนักเรียนได้ดี

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองที่เป็นโสดก็มีการประหยัคน้อย ทั้งนี้ เพราะ เนื่องจากผู้ปกครองซื้อของให้เด็กนักเรียนทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ไม่ค่อยมีเวลาอบรมเลี้ยงดู ไม่มีเวลาให้กับลูก จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักเรียนที่มีมาจากครอบครัวที่โสด ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัค

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่เป็น โสด ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.6 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่สมรส คู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่อยู่ด้วยกัน บางคนมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ ได้รับการฝึกจากครอบครัวเรื่องการประหยัด และได้รับความสุขจากครอบครัว ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและเป็นอย่างดี

นักเรียนที่มาจากสถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่สมรส คู่ บางคนมีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ ครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อย ๆ ทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข ถึงเวลาที่ให้เงินกับเด็กนักเรียน จึงทำให้เด็กไม่มีการประหยัด เพราะขาดการฝึกจากครอบครัว ขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง ดังนั้น จึงส่งผลให้นักเรียนที่มาจากสถานภาพของผู้ปกครองที่สมรส ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัด

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองที่สมรส คู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

3.7 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีมาจากครอบครัวที่มีสถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้างมีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ บางครั้งบิดาหรือมารดาที่เลี้ยงดูนักเรียนต้องการที่จะเป็นทั้งพ่อและแม่ในเวลาเดียวกัน จึงมีการเอาใจใส่ในเรื่องการประหยัดในเรื่องส่วนตัว และเรื่องการเรียนรู้

นักเรียนบางคนที่มีมาจากสถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ก็มีการประหยัดน้อย ทั้งนี้เพราะ บิดาหรือมารดาที่เลี้ยงดูอาจยังทำใจไม่ได้ที่ต้องเลิกลาหรือแยกทางกันหรือบิดาหรือมารดาที่เลี้ยงดูต้องแบกรับภาระที่ต้องเลี้ยงดู ลูกจะเอาอะไรก็ให้เงินไปซื้อทุกอย่าง ไม่มีเวลาอยู่กับลูกและไม่ค่อยมีความเอาใจใส่ที่ดีกับลูกนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จึงขาดการปลูกฝังการรู้จักคุณค่าของเงินจึงส่งผลให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ไม่รู้จักการเก็บออม และไม่รู้จักการประหยัด ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัด

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้ายหรือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ปัจจัย และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ปัจจัย รวม 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ตามลำดับต่อไปนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับแรกแสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับบิดามารดาทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ การที่บิดามารดาให้ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน ให้กำลังใจ และไว้วางใจในการกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำทั้งทางด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักเรียนก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ รู้จักการเก็บเงินออม และสามารถแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ทั้งทางด้านเรื่องการเรียนรู้และด้านส่วนตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา จึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3เป็นอันดับที่สองแสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนที่ดีทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนต้องใช้เวลากว่าอยู่ที่โรงเรียนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมงในวันหนึ่งวัน ทำให้นักเรียนต้องมีเพื่อนที่จะคอยดูแลซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องส่วนตัวและในเรื่องการเรียน มีทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทั้งในเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียนรวมถึงการใช้จ่ายเงินภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัดใช้อย่างจำเป็น ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3

4.3 ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3เป็นอันดับที่สามแสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตดี ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่3 รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงินมีการประหยัดและการออมที่ดี เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปสามารถไปศึกษาต่อและสร้างอนาคตที่ดี ซึ่งลักษณะมุ่งอนาคตทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะมีความมุ่งมั่นมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดีและมีการจัดการการเงินอย่างเป็นระบบซึ่งก่อให้เกิดการประหยัดที่ดี ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต จึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3

4.4 การใช้เวลาวาง ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับสี่ แสดงว่านักเรียนมีการใช้เวลาว่างที่ดี ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนที่ระบุไว้ในตารางเรียนมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับตนเอง เช่น มาประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้หรือประดิษฐ์ของขวัญวันเกิดให้เพื่อนและเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือ สิ่งเหล่านี้ก็สามารถทำให้นักเรียนรู้จักการวางแผน การใช้จ่าย และรู้จักการประหยัดอีกทางหนึ่ง ดังนั้น การใช้เวลาวางจึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 2 ปัจจัย ตามลำดับได้แก่

4.5 บุคลิกภาพ ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับที่ 5 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพดี ทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีบุคลิกภาพที่เป็นลักษณะของคนที่รักความก้าวหน้า เอาใจใส่การเรียน ชอบฟันฝ่าอุปสรรคและจะชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ รู้จักการประหยัด ทำงานด้วยความรวดเร็ว นักเรียนก็จะมีความเอาใจใส่ในหน้าที่ของตนเองเพื่อที่จะรีบทำงานให้เสร็จ เพื่อที่จะประหยัดค่าใช้จ่าย ดังนั้น บุคลิกภาพจึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

4.6 อายุ ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นอันดับที่ 6 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากทำให้มีการประหยัดมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในช่วงของเด็กวัยรุ่นที่กำลังพุ่งเพ้อ อยากได้ของทุกอย่างตามแฟชั่น ถ้าพ่อแม่และผู้ปกครองได้เอาใจใส่ สอนให้เด็กรู้จักคุณค่าของเงิน สอนให้รู้จักการประหยัด การเก็บออมเงิน เด็กนักเรียนก็รู้จักการประหยัด ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองเอาใจใส่เด็กนักเรียนมิให้ฟุ้งเฟ้อและสอนให้รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงิน เด็กนักเรียนก็จะรู้จักการประหยัดเงินซึ่งก่อให้เกิดการประหยัดที่ดีได้ ดังนั้น อายุจึงส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลให้สถานศึกษา ผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ทราบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่3เรียงลำดับจากส่งผลมากไปหาน้อยสุดได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคต การใช้เวลาว่าง บุคลิกภาพ อายุ เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายในการให้นักเรียนรู้จักการประหยัด ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการวางแผนให้เด็กนักเรียนรู้จักการประหยัดต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาและปัจจัยสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดทั้งสิ้น ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อได้ตัวแบบที่ดีในการรู้จักประหยัด
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประหยัด เช่น การอบรมเลี้ยงดู การปรับตัว เป็นต้น
2. ควรนำปัจจัยที่พหุภรณ์ได้ดีที่สุด คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาไปพัฒนาโดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา. (2526). **แผนแนวการปฏิบัติตามคุณธรรม 4 ประการ และการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ**. กรุงเทพฯ : กองศาสนศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (ม.ป.ป.) **รายงานวิจัยการวิจัย โครงการทดลองเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการทำงานเพื่อพัฒนาค่านิยมทางอาชีพของเยาวชน การตรงต่อเวลา ความมีระเบียบวินัย และการประหยัด**.
- คมคาย จิโนคม. (2534) **ผลการใช้แม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา,
- คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาคู่มือวิทยากรด้านค่านิยม. (2529). **วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- โครงการศึกษาศักยภาพของเด็กไทย. (2524). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความขยัน อดทน ประหยัดและอดออม**. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยทางการศึกษาดมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2532, มิถุนายน). "ครอบครัวสัมพันธ์" **ดูริทัศน์**. ปีที่(ฉบับที่):หน้า 10 –14.
- ธานีป จินะนาวัน (2545). **การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับค่านิยมด้านการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์เชิงเส้น**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชื่นสมล อุกฤษฏ์วิริยะ . (2534). **อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทัศน์ประเภทเอ็กซ์ของเยาวชนไทยที่อยู่ในสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ชนนุช บุญสิทธิ. (2541) **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ชุดินารถ รัตนะจระณะ (2527). **การศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูภาคกลาง**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร

ณัฐนันท์ ลิ้มศรีสุทนต์. (2545) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. รายงานการวิจัย

ฉบับที่ 21 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ถ่ายเอกสาร

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2530) *ประมวลบทความทางวิชาการ ตอน 1*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย

พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

_____. (2530). *ประมวลบทความทางวิชาการ ตอน 2*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเชิงพฤติกรรม

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

_____. (2531). “การวิจัยเพื่อการพัฒนาจริยธรรม”, เอกสารฉบับพิเศษในวันครบรอบปีที่ 33

สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ พ.ศ.2531 (สถาบันแห่งชาติเพื่อการค้นคว้าวิจัย).

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2524). *ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ*

สุขภาพของจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรม

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. (2528). *ปัจจัยทางจิตวิทยานิสัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู*

เด็กของมารดาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. (2539). *รายงานการวิจัยการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนของ*

ครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทัศนีย์ อ่องไพบุลย์, ร.ต. (2503) *การสืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนจากนักเรียนในระดับ*

ชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร. การวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 4, สิงหาคม.

ธีระพล อรุณะกสิกร และคณะ. (2539). “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537. กรุงเทพฯ : สำนัก

พิมพ์วิญญูชน.

นพพงษ์ บุญจิตรคุลย์. (2527) *หลักการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะครุ*

ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิ่นสุวรรณ เสดียนนท์. (2516) *การศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานเรื่องการประหยัดและ*

ออม การมีระเบียบวินัยและการเคารพกฎหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขต

กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

อัสตานา.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- พรพิมล จันทร์พลับ. (2538). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาทั่วไป*. พระนครศรีอยุธยา : คณะเกษตรศาสตร์ บางพระ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาหันตรา.
- พวงพยอม ชิดทอง.(2535) *ผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน จังหวัดเชียงใหม่*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(สาขา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร,อค์ดำเนินา.
- เพิ่มบุญ แก้วเขียว และอรรวรรณ พงนามรัตน์. (2542). *ประมวลกฎหมาย ฉบับประยุกต์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- เพ็ญแข ประจันปัจจนิก และอ้อมเคื่อน สดมณี. (2529). *ค่านิยมของชนบทไทย : ค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียบประเพณี*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูย์ สีนลารัตน์. (2524) *งานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2511) *ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2510*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.อค์ดำเนินา
- มาขาวี สมบุญ. (2535) *การศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ:นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รพีพรรณ อักษราวัฒน์.(2538) *การเปรียบเทียบผลของการใช้คำปริภาษรายบุคคลและเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(สาขา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อค์ดำเนินา.
- เรณูรัชต์ ประสัทธเกตุ (2542). *ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีผลการประหยัคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร .
- วดี เขียวอุไร. (2509). *การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร
- วารินทร์ สายโอบเอื้อและสุณีย์ ชีรฉกร. (2522) *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร. ถ่ายเอกสาร

วิจิตร ละอองศรี. (2529) การได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัคราณา.

วิจิต อิศระวิริกุล. (2527) การทดลองการประหยัดแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน

โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, อัคราณา.

วิไลพร คูโหมทัย. (2527) ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา

เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัคราณา.

ศรีนขา เผือกผ่อง. (2542, กันยายน – ธันวาคม). “สัมพันธภาพของคู่สมรส” วารสารคหเศรษฐ
ศาสตร์. 42 (3) : 24-29.

ศักดิ์ดา พัทธมโส (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้น

โรงเรียนวัดสะแกงาม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศรีนขา ชัยเพียรเจริญกิจ (2530). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัด ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : (สาขา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการ พฤติกรรมศาสตร์ตลอดชีวิต. กรุงเทพฯ : คณะ
ศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536) ทฤษฎีจิตวิทยานุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

สมชาย ธีรธนกุล. (2526). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.

สมนึก คูเมือง (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและการออม

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2536). หลักการบัญชี 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบัญชี คณะบริหาร
ธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2535) นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์ (2523) การประหยัดและการออม. คู่มือการปลูกฝังและสร้าง
เสริมค่านิยมพื้นฐาน ม.ป.พ.

กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์. (2529). ชุดการสอนการปลูกฝังและสร้างค่านิยมพื้นฐานเรื่องการ
ประหยัดและการออม. กรุงเทพฯ : ศรุสภา,

- สายสุรี จุติกุล (2511) “จิตวิทยา” ในเอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะครู
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสุรี จุติกุล. (2540). *การพัฒนาครอบครัว*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี.
- สุชาดา กิรกุล และคณะ. (2523, กันยายน). “การออมครัวเรือน”, *รายงานเศรษฐกิจรายเดือน
ธนาคารแห่งประเทศไทย*. หน้า 1-6.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2534). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุภาพ มาลากุลฯ (2518) *สุขภาพจิตของเด็กนักเรียน การอบรมครูแนะแนวรุ่น 9 กองแนะแนว
กรมวิชาการพระนคร*.
- สาวิตรี สุตรา. (2539). *การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การออกของชาวชนบทใน
จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ ธรรมทีปกุล. (2539). *พฤติกรรม การออมของครัวเรือนเกษตรกรรมภาคอีสาน*. วิทยานิพนธ์
ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- สำรอง เพ็ญ. *เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2524.*
- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง. (2544). โครงการประหยัดเงินตราและเพิ่มค่านิยมไทย.*
(ออนไลน์). กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลัง. แหล่งที่มา :
<http://www.mof.go.th>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2544). *สถิติภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน . (ออนไลน์).*
กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. แหล่งที่มา : <http://www.nso.go.th>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2544). ข้อมูลรายได้และรายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือน*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ หน่วยศึกษานิเทศ(2524). *คู่มือ
เกี่ยวกับการสอนลักษณะนิสัยขั้นประถมศึกษา*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2524.
- อรพรรณ ยี่สาร. (2538). *พฤติกรรม การออมของครัวเรือน : วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลภาคครัวเรือน
ในปี 2535/2536*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อารัญญา รักนิทานนท์. (2538). *พฤติกรรม การประหยัดพลังงานไฟฟ้าที่อยู่อาศัยของประชาชนใน
เขตอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อาณนธ์ อาภาภิรม. (2516). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.

- อำนาจ แดงรอด (2540). **การเปิดรับข่าวสารการประหยัด ประโยชน์จากข่าวสาร กับการซื้อสินค้า**
หมู่เพื่อยต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- อ่ำไพ อินฟ้าแสง.(2524). **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพฯ : ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Arikpo, Bassey.(1986,march)" A Comparison of the Relationship between Students Demographic Characteristic, the Administration of Their Finances and Their Academic Performances," *Dissertation Abstracts International*. 45(09) : 2702 – A;
- Astin A.W. (1964) Personal and Environmental *Factor Associated with College dropout Among High Aptitude Students , Journal of Education Psychology*. E.S. Quade, Analysis for Military Decisions (Chicago : Rona McNally).
- Ballantine, Jeanne H. (1997). *The Sociology f Education. Upper Saddle River* : Prentice Hall.
- Bandura, Albert & Walters, Richard H. (1963), *Social Learning and Personality Development*. Chicago : Holt, Rinehart and Winston.
- Friedman, M. and R.H. Roseman (1974) Behavior pattern and Coronary *Angiographic Findings, Journal of the American Medical Association*.ปีที่(ฉบับที่):unpagde
- Fox, J.E. (1934). *Leisure – time social backgrounds in a suburban community, Journal of Educational Sociology*. ปีที่(ฉบับที่):unpagde
- Gill, L.J. (1962) Some Non – Intellectual Correlated of Academic *Achievement among Maxican Secondary School Student, Journal of Educational Psychology*.
- Harlock, Elizabeth B. (1964) *Development Psychology*. NewYork : McGrow Hill Book Company.
- Harvighurst, Robert.J (1963) *Conditions Predictive of Superior Children, Stddies in Adolesences*. New York, The Macmillan Company.
- Kliwer, Wendy and Gerdi. Weidner. (1987) *Type A Behavior and Aspirations : Astudy of Parents' and Children 's Goal Setting, Development Psychology*.
- Kohn, Melvin L. (1968) *Social Class and Parent – Child Relationship* : An Interpretation, Child Development Abstracts and Bibio –Graphy.
- Lamm, H. Schmidt R.W., and Trommsdorff. (1974), Sex and Social lass as Determinants of Future Orientation in Adolescent, *Journal of Personality and Social Psychology*. ปีที่(ฉบับที่):unpagde

- Mischel, W. (1974) Process in Delay of Gratification, in L.Berkowitz (ed.) *Advances in Experimental Social Psychology. Vol. 7:249-293*. New York : Academic Press.
- Plato Cited By Edithl. (1978) Ball and Robert E. Ciprino. *Leisure service Preparation*. New Jersey : Prentice – Hall Inc., Englewood Cliff.
- Rahman, Sayed Abdon. (1969) *An Investigation of the Ewtent and Cause of Dropouts in Classes VII Strough X of Dacca, East Pakistan during 1965, Dissertation Abstract*.
- Raymore, Leslie Ann. (1995,Auguht). *The Tradition from Adolescence to Young Adulthood: Predictors of Leisure Behavior, Dissertation Abstracts International*. Dai-A 56(2): 702
- Rogers, Dorothy. (1972) *Lssves in Adolesvent Psychology*. New York, Keredith Corporation.
- Rogers, Louis Lerory. (1979) *Problem Analysis Study of Study Selected Freshman Students at Appalachian State Teachers College, Dissertation Abstracts*.
- Schwartz, David D; et al. (1996) Indluence of Personal and Universal on the Subsequent Performance of with type A Type B Behavior Patterns; *Journal of Personallly and Psychology*. 51 (20) : 459 – 462.
- Weiskopf .Donale C. (1975) *Aguide to Recreation and Leisure*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Wright, D. (1975) *The Psychology of Maral Behavior*. Middlesex, England : Penguin BookLtd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือรับรอง
แบบสอบถาม



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๘ /

วันที่ ๑3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายพดุมพล นิ่มพร้าว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมรัตน์ พลอยเลื่อมแสง
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
ประหยัคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบสอบถามให้ นายพดุมพล นิ่มพร้าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายพดุมพล นิ่มพรวัว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 300 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายพดุมพล นิ่มพรวัว ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 06-3969989

ที่ ศธ 0519.12/๖3๐๖



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายพศุภพล นิ่มพร้าว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 300 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายพศุภพล นิ่มพร้าว ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 06-3969989

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาว่าง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามการประหยัค

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก และไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบจึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และ โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายพฤฒิพล นิ่มพรวัว

นิสิตปริญญาโท วิชาเอก จิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน

1.เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2.อายุ ปี

3.ชั้นปี

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง บาท / วัน / สัปดาห์ / เดือน

5.ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)

คำชี้แจง ข้อที่ 6 – 7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาของนักเรียนหรือบุคคลที่ให้การดูแลนักเรียนทั้งทาง
ด้านส่วนตัว การเงิน และการเรียน

6.รายได้ของผู้ปกครอง บาท / เดือน

7.สถานภาพของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวนั่น โดยไม่มีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
2.	ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
3.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
4.	เมื่อมีปัญหาในการเรียน ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ปัญหาให้ได้					
5.	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องมีการแข่งขันกับคนอื่น					
6.	ข้าพเจ้าไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกต้องทำอะไรต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ หากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปอย่างล่าช้า					
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำอะไรต่าง ๆ ซ้ำซาก					
10.	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่จะสำเร็จตาม เป้าหมายหรือไม่					
11.	เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นทำอะไรแล้ว ข้าพเจ้าต้องทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด ถ้าต้องรอคนที่ผิคนัดเป็นเวลานาน ๆ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
 จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ความตั้งใจทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ					
2.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					
3.	ความสำเร็จในการเรียนจะทำให้ประสบความสำเร็จในอนาคต					
4.	ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนหนังสือให้สูง เพราะไม่คุ้มค่าเสียเวลา ทำให้เสียเงินทองโดยเปล่าประโยชน์					
5.	คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานดีมักเรียนสูง					
6.	ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการเรียนให้มากที่สุดเพื่อจะได้มีงานทำที่ดี					
7.	ข้าพเจ้าจะคิดอยากลาออกจากสถานศึกษา เพราะเบื่อการเรียน					
8.	ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาจะทำให้ไม่อดตาย					
9.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพียงเพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น					
10.	ข้าพเจ้าขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ					
11.	การศึกษาไม่มีความสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
12.	ข้าพเจ้าคิดถึงการประกอบอาชีพในอนาคต					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการใช้เวลาว่าง

คำชี้แจง ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าชอบประดิษฐ์สิ่งของในเวลาว่าง					
2.	ข้าพเจ้าชอบประดิษฐ์ของขวัญให้เพื่อนด้วยตัวเอง					
3.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง					
4.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบประดิษฐ์ของใช้เอง					
5.	เวลาว่างข้าพเจ้ามักจะออกไปหางานทำ					
6.	ข้าพเจ้าชอบไปดูหนัง ฟังเพลงในเวลาว่าง					
7.	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวกลางคืน					
8.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบไปห้องสมุดของโรงเรียนเพื่ออ่านหนังสือ					
9.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบมานั่งคุยกับเพื่อนๆ					
10.	ข้าพเจ้าชอบปลูกต้นไม้เมื่อมีเวลาว่าง					
11.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะนั่งทำการบ้านให้เสร็จ					
12.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะชอบไปออกกำลังกาย					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

คำชี้แจง ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
 จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักเรียน					
1.	บิดามารดาสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้าปฏิบัติที่โรงเรียน					
2.	บิดามารดาส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเล่นกีฬา					
3.	บิดามารดาให้ข้าพเจ้าตัดสินใจการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
4.	บิดามารดาใส่ใจถ้าข้าพเจ้าเรียนดี					
5.	บิดามารดาให้คำแนะนำข้าพเจ้าในการทำที่บ้าน					
6.	บิดามารดาแสดงความรัก โดยให้กำลังใจด้วยคำพูด					
7.	บิดามารดาแสดงความรักให้เห็นด้วยการกระทำ					
8.	บิดามารดาไม่มีเวลาดูแล เมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย					
9.	บิดามารดาไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
10.	เมื่อข้าพเจ้าทำความคิดบิดามารดามักจะถามเหตุผลก่อน					
11.	บิดามารดายอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
12.	บิดามารดาส่งเสริมความสามารถพิเศษของข้าพเจ้า					
13.	เมื่อใกล้สอบบิดามารดาให้กำลังใจในการอ่านหนังสือสอบ					
14.	บิดามารดาสั่งห้ามพาเพื่อนมาบ้าน					
15.	บิดามารดาจะดีใจและภูมิใจเมื่อข้าพเจ้าช่วยทำงานบ้าน					
16.	ข้าพเจ้าเป็นคนเก่งทุกเรื่องในสายตาบิดามารดา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมนักเรียนปฏิบัติต่อบิดามารดา					
17.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับบิดามารดา					
18.	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพบิดามารดาก่อนไปและกลับจากโรงเรียน					
19.	ข้าพเจ้าไม่เห็นความหวังดีของบิดามารดา					
20.	ข้าพเจ้าเชื่อฟังบิดามารดา					
21.	ข้าพเจ้าทำงานบ้านด้วยความเต็มใจ					
22.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนตามความตั้งใจของบิดามารดา					
23.	ข้าพเจ้าขออนุญาตทุกครั้งเมื่อออกนอกบ้าน					
24.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบของบิดามารดา					
25.	ข้าพเจ้าทำอะไรโดยไม่สนใจบิดามารดา					
26.	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของเพื่อนให้บิดามารดาฟัง					
27.	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ประสบมาให้บิดามารดาฟัง					
28.	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหากับบิดามารดา เฉพาะปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้					
29.	ข้าพเจ้ารัก และภูมิใจในตัวบิดามารดา					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน

คำชี้แจง ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	สถานที่เรียน อากาศในห้องเรียนถ่ายเทดี					
2.	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3.	สภาพห้องเรียนคับแคบ					
4.	โต๊ะเก้าอี้ไม่พอกับจำนวนนักเรียน					
5.	สภาพห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
6.	สภาพห้องเรียนมีกลิ่นต่าง ๆ เช่น กลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ กลิ่นขยะ					
7.	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน โรงเรียนมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
8.	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
9.	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
10.	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัวไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
2	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนที่เข้าใจช่วยอธิบายได้					
3	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจซึ่งกันและกัน					
4	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้					
5	ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิท					
6	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้					
7	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าเต็มใจปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม					
8	ข้าพเจ้าร่วมจัดกิจกรรมกับเพื่อน					
9	เพื่อนไม่มีความจริงใจต่อข้าพเจ้า					
10	ข้าพเจ้าชอบทำงานตามลำพัง					
11	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า					
12	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					
13	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
14	เมื่อเพื่อนมีปัญหาข้าพเจ้าอยากให้ความช่วยเหลือ					
15	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามด้านการประหยัด

คำชี้แจง ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าเก็บของใช้ให้เป็นระเบียบเพื่อประหยัดเวลาในการค้นหา					
2	ข้าพเจ้าจะวางแผนการเดินทางมาโรงเรียนเพื่อประหยัดเวลา					
3	ข้าพเจ้าวางแผนการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
4	ข้าพเจ้ามักจะนำดินสอและยางลบที่ยังใช้ไม่หมดไปทิ้งเพื่อจะซื้อดินสอและยางลบอันใหม่					
5	ข้าพเจ้ามักจะวางทิ้งอุปกรณ์เครื่องเขียน เช่น ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม่บรรทัดทิ้งไว้จนอุปกรณ์การเรียนหายไป					
6	ข้าพเจ้ามักออกไปเที่ยวกลางคืน เลยทำให้ไม่มีเงินพอใช้					
7	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการทำที่บ้าน					
8	ข้าพเจ้าวางแผนการใช้เงินประจำวัน					
9	ข้าพเจ้านำเงินเหลือจากการใช้จ่ายประจำวันไปใส่ไว้ในกระปุกออมสิน					
10	ข้าพเจ้าตรวจสอบราคาสินค้าก่อนซื้อ					
11	ข้าพเจ้าใช้จ่ายเฉพาะสิ่งที่จำเป็น					
12	ข้าพเจ้ามักซื้ออุปกรณ์การเรียนที่มีราคาแพง					
13	ข้าพเจ้าซื้อสินค้ามีห้อยที่ราคาแพง					
14	ข้าพเจ้ามักจะชอบซื้ออุปกรณ์การเรียน เช่น ดินสอ ปากกา ยางลบ ไม่บรรทัด ทุกครั้งที่ไปห้างสรรพสินค้า					
15	ข้าพเจ้าไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาแพงเกินไป					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
16.	ข้าพเจ้าซื้อสินค้าใหม่มาแทนของเก่าที่ยัง ใช้ได้อยู่					
17.	ข้าพเจ้าใช้เสื้อผ้าชุดเก่าที่ยังพอใช้ได้โดยไม่ซื้อใหม่					
18.	ข้าพเจ้าใช้สิ่งของจนหมดก่อนทิ้ง					
19.	ข้าพเจ้าใช้สิ่งของจนพอดีกับที่ต้องการใช้					
20.	ข้าพเจ้ามักเปิดไฟฟ้าและน้ำประปาทิ้งไว้เสมอ					
21.	ข้าพเจ้าปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อเลิกใช้งาน					
22.	ข้าพเจ้าดูแลรักษาสินทรัพย์ในบ้านให้อยู่ในสภาพดี					
23.	ข้าพเจ้าใช้สิ่งของต่างๆอย่างระมัดระวัง					
24.	ข้าพเจ้ามักทำให้สิ่งของชำรุดเสียหายบ่อยๆ					
25.	ข้าพเจ้าใช้ของส่วนรวมด้วยความระมัดระวัง					
26.	ข้าพเจ้าดูแลไม่ให้ผู้อื่นทำลายสาธารณะสมบัติ					

ภาคผนวก ข.

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบทดสอบบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	6.743
2.	2.121
3.	4.780
4.	6.294
5.	2.373
6.	4.166
7.	5.158
8.	4.856
9.	5.638
10.	2.391
11.	2.361
12.	2.967

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .7382

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.044
2.	4.114
3.	4.802
4.	2.724
5.	4.611
6.	3.611
7.	5.682
8.	5.808
9.	5.981
10.	2.521
11.	2.861
12.	4.456

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 7392

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการใช้เวลาว่าง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	6.600
2.	2.349
3.	2.503
4.	3.314
5.	2.069
6.	4.236
7.	3.559
8.	4.833
9.	4.236
10.	3.359
11.	3.469
12.	3.843

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .6010

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.258	16.	2.602
2.	2.503	17.	6.082
3.	2.498	18.	4.876
4.	3.655	19.	2.232
5.	9.200	20.	8.260
6.	5.366	21.	8.115
7.	3.465	22.	9.087
8.	5.331	23.	5.542
9.	5.411	24.	8.677
10.	4.090	25.	6.077
11.	7.128	26.	5.897
12.	5.834	27.	7.767
13.	5.026	28.	3.188
14.	3.342	29.	5.445
15.	5.347		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .7328

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
โรงเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.065
2.	2.021
3.	5.350
4.	3.599
5.	5.658
6.	6.136
7.	2.939
8.	3.258
9.	4.747
10.	2.463

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .7591

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.246
2.	6.328
3.	3.165
4.	6.378
5.	6.493
6.	5.349
7.	10.604
8.	5.158
9.	3.777
10.	4.480
11.	3.340
12.	7.988
13.	9.718
14.	5.630
15.	8.586

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .8116

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามด้านการประหยัด

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.935	14.	5.602
2.	2.870	15.	3.053
3.	2.651	16.	6.240
4.	7.147	17.	2.226
5.	5.914	18.	8.859
6.	4.056	19.	5.850
7.	3.466	20.	3.523
8.	4.562	21.	8.865
9.	2.165	22.	6.306
10.	7.473	23.	6.063
11.	5.205	24.	5.349
12.	5.659	25.	2.506
13.	4.454	26.	4.910

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .8342

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นาย พฤฒิพล นิ่มพรวัว
เกิดวันที่	30 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลรามารามิบัติ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54/268 หมู่บ้าน ป.ผาสุข ซอย 4 ถนนปิ่นเกล้า – นครชัยศรี แขวงศาลาธรรมสพจน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170 โทรศัพท์ 06 – 396 – 9989
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกสังคม) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2539	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน มัธยมวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2536	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน วัดบวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร